

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PARCHETELOR MILITARE
BUCURESTI, Bd. Libertății, nr. 12-14 sector 5,
cod poștal: 050706/ 040129; tel. 021/3193833; 021/3193856, fax 021/3193889,
e-mail: sesizare@mpublic.ro
Operator date cu caracter personal nr. 3883

Verificat rechizitorul SPM nr. 11/P/2014 din
05.04.2019 sub aspectul legalității și temeinicie
conf. art. 328 alin.1 C.pr.pen,
regularizat conf. art.345 alin.3 C.pr.pen.

PROCUROR GENERAL
GABRIELA SCUTEA

05.02.2021.

PRECIZĂRI

pentru remedierea aspectelor de neregularitate ale rechizitorului din data de 05.04.2019
emis în dosarul nr. 11/P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și
Justiție – Secția Parchetelor Militare, dispusă de judecătorul de cameră preliminară
din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție prin încheierea din data de 09.10.2020,
pronunțată în dosarul nr. 1045/1/2019/a1

04.02.2021

Urmare analizării încheierii ICCJ din data de 09 octombrie 2020, pronunțată în
dosarul acestei instanțe cu numărul 1045/1/2019, precizăm următoarele:

I. În urma efectuării urmăririi penale în dosarul Parchetului de pe lângă Înalta
Curte de Casătie și Justiție – Secția Parchetelor Militare, având numărul 11/P/2014 a fost
constituit un număr de **2995 de volume** (conform p.v. din data de 16.05.2019 din
dosarul ICCJ nr. 1045/1/2019), incluzând volumele dos.SPM nr.200/P/2007. Aceste
volume împreună cu rechizitorul SPM nr.11/P/2014 din data de 05.04.2019 au fost
înaintate ICCJ, instanță competentă să judece în fond cauza.

II. În pofida diligențelor depuse în cursul urmăririi penale efectuată în dosarul
SPM nr. 11/P/2014, având în vedere complexitatea cauzei, nu au putut fi identificate
complet datele de stare civilă aparținând unor persoane care au suferit vătămări în
timpul Revoluției Române din decembrie 1989 (persoane indicate la pag. 63 a încheierii
ICCJ nr.1045/1/2019 din 09 octombrie 2020). Cu toate acestea, apreciem faptul că
exigența legii referitoare la formularea acuzațiilor împotriva inculpaților din dosar nu a
a avut de suferit, drepturile procesuale ale inculpaților fiind respectate.

SECRET

III. Se constată că persoanele audiate în cursul urmăririi penale care au declarat că nu doresc să participe la proces în calitate de persoane vătămate și că nu înțeleg să formuleze pretenții civile (enumerate prin încheierea ICCJ din data de 09.10.2020 în dosarul nr. 1045/1/2019/a1) nu pot avea calitatea de persoane vătămate și/sau părți civile în cauză. Totodată, parchetul nu apreciază ca fiind necesară audierea acestor persoane în calitate de martor (art.81 al.2 Cpp). În scopul respectării exigențelor legale cu privire la formularea acuzațiilor față de inculpații din prezenta cauză, aceste persoane au fost indicate ca fiind victime rezultate în urma conduitelor infracționale ale celor trei inculpați, însă din considerentele menționate urmează a se constata lipsa calității de persoană vătămată, parte civilă sau martor a acestora.

IV. Urmărirea penală efectuată în dos SPM nr. 11/P/2014 a relevat că numitul Vinersar Florin a decedat la data de 22 decembrie 1989, fiind împușcat de către lt. maj. S.M. (față de care, prin rezoluția nr.13/P/1990 din 15.01.1990 aparținând Procuraturii Județene Sibiu s-a dispus neînceperea urmăririi penale). Martorul N.N.S a declarat, în legătură cu decesul numitului Vinersar Florin, că în contextul evenimentelor revoluționare din Sibiu a constatat că pe trotuarul situat vis a vis de Hotelul Împăratul Romanilor victimă era căzută la pământ, fiind împușcat. De asemenea, martorul B.S a declarat că l-a văzut pe Vinersar Florin pe "caldarâm", împușcat de un militar ce se afla în hotelul amintit. Prin rechizitoriul SPM nr.11/P/2014 din 05.04.2019 s-a reținut că victimă se afla pe stradă în Sibiu (fără a se preciza numele străzii) la momentul împușcării. Succesorii revolutionarului Vinersar Florin au fost identificați (Vinersar Mihai, Vinersar Silviu și Vinersar Elena), iar aceștia au calitatea de *părți civile* în cauză.

V. *Descrierea faptelor reținute prin actul de sesizare a instanței în sarcina inculpaților civili Ion Iliescu și Gelu-Voican Voiculescu, respectiv gl. (rtr.) Rus Iosif, indicarea și analiza mijloacelor de probă, identificarea și stabilirea identității persoanelor vătămate, părților civile ori succesorilor acestora prin raportare la acuzațiile aduse fiecărui inculpat din cauză.*

1. Date preliminare

În contextul evenimentelor care s-au derulat după plecarea fostului președinte Nicolae Ceaușescu din clădirea CC al PCR (22 decembrie 1989, orele 12.06), guvernul comunist condus de Constantin Dăscălescu și-a dat demisia și au existat mai multe încercări de preluare a puterii politice și de formare a unui nou guvern.

Astfel, în sediul Ministerului Apărării Naționale, general-locotenent Ilie Ceaușescu, fratele fostului președinte Nicolae Ceaușescu, a încercat să realizeze o remaniere de guvern.

De asemenea, în sediul C.C. al PCR, Ilie Verdet, fost membru al C.P.Ex al PCR, a anunțat formarea unui nou guvern, autoproclamându-se lider al guvernului provizoriu.

În aceste împrejurări a acționat pentru preluarea puterii politice inclusiv grupul preconstituit în *Frontul Salvării Naționale*, care îl avea ca lider pe inculpatul civil Iliescu Ion.

În acest sens, relevante sunt declarațiile numiților *Olteanu Constantin, fost ministru al apărării*, (vol. III - Declarații, f.229-232, rechizitoriu fila 28), *Cotoman Gheorghe, fost ofițer de cercetare penală în cadrul Direcției a VI-a din DSS*, (vol. V – Declarații, f.97-109, rechizitoriu fila 30), *Măgureanu Virgil, fost director SRI*, (vol.II – Declarații, f.88-105, rechizitoriu fila 30), *Iosub Nicolae, fost ofițer DSS – Contrainformații militare*, (vol.II – Declarații, f.274-283, rechizitoriu fila 32), *Montanu Mihail, fost membru CFSN*, (vol.I – Declarații, f.36-47, rechizitoriu fila 35)

Dacă în ceea ce privește exercitarea puterii politice în stat a existat, *pentru un timp foarte scurt*, o situație de incertitudine, în plan militar nu s-a înregistrat o astfel de situație, generalul Victor Atanasie Stănculescu fiind desemnat (în dimineața zilei de 22.12.1989) chiar de către fostul președinte Ceaușescu Nicolae să preia conducerea Armatei, după sinuciderea fostului ministru al apărării, generalul Milea Vasile.

Probele administrative în cauză au relevat faptul că, după plecarea fostului președinte Nicolae Ceaușescu, generalul Victor Atanasie Stănculescu s-a deplasat de la fostul sediu al CC al PCR la sediul Ministerului Apărării Naționale, de unde a exercitat comanda Armatei până la data de 23 decembrie 1989 (începând cu această dată, generalul rezervist Militaru Nicolae a fost impus de Iliescu Ion în importanța funcție de ministru al apărării, cu urmări foarte grave).

În această calitate i-a întâmpinat și primit în sediul Ministerului Apărării Naționale, în data de 22 decembrie 1989, orele 16⁰⁰, pe **inculpatul civil Iliescu Ion, inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican**, general (r) Militaru Nicolae Constantin Ispas, Velicu Florin, Montanu Mihail și Roman Petre.

Importanța deosebită a acestei întruniri rezidă, *pe de o parte*, din faptul că la aceasta au fost prezente toate cadrele militare cu funcții de conducere din Ministerul Apărării Naționale (gl.-lt. Gușă Stefan, gl.-lt. Logofătu Gheorghe, gl.-lt. Dafinescu Traian, gl.-lt. Eftimescu Nicolae, gl.-lt. Chițac Mihai, gl.-lt. Hortopan Ion și inculpatul gl.-lt. Rus Iosif), *iar pe de altă parte*, din faptul că au fost prezente și cadre din conducerea Ministerul de Interne – Departamentul Securității Statului (gl.-mr. Grigorie Ghiță, gl.-mr. Câmpeanu Romeo, lt.col. Stan Gheorghe, din partea MI – DSS), inclusiv col. Ardeleanu Gheorghe, comandantul USLA.

Acesta este momentul în care inculpatul civil Ion Iliescu a discutat despre **noul organ de conducere politică și militară în stat**, cu denumirea acceptată de *Frontul Salvării Naționale*, având în vedere că unii dintre participanți acționaseră și anterior datei de 22 decembrie 1989, prin diferite activități, în scopul înlăturării președintelui

Ceausescu Nicolae, organ de conducere care urma să coordoneze activitătile desfășurate la nivelul întregii țări, inclusiv operațiunile militare.

Practic, în cadrul acestei întruniri, inculpatul civil Iliescu Ion a fost recunoscut nu numai ca *lider politic în stat* ci și ca *lider militar al tuturor forțelor militare din statul român*, preluând astfel toate atribuțiile fostului președinte Ceausescu Nicolae. Relevant în acest sens este capitolul VIII – preluarea puterii de stat de către CFSN - al rechizitorului SPM nr. 11/P/2014 din 09.05.2029.

La scurt timp și Gărzile Patriotice au fost incluse în acest organ de conducere politico-militară. În acest sens, col. Pârcălabescu Corneliu, *în calitate de Șef de Stat Major* al acestei structuri, a emis OZU nr. 1 din 22 decembrie 1989, cu următorul conținut: „Pe baza hotărârii CFSN, statele majore și gărzile patriotice se află în stare de alarmă de luptă și vor participa cu întregul efectiv și cu toată capacitatea de luptă la înfăptuirea și apărarea cuceririlor Revoluției”.(Vol. 23- Jurnale de luptă, pag.128).

În consecință, începând cu după-amiaza zilei de 22 decembrie 1989, *întreaga forță militară a României (MApN, MI-DSS, Găzii Patriotice), s-a pus la dispoziția Consiliului Frontului Salvării Naționale și a conducerii acestuia.*

Conducerea CFSN a fost asigurată până în data de 27 decembrie 1989, când a fost constituit Biroul Executiv, de un grup restrâns, format din inculpații civili Iliescu Ion și Voiculescu Gelu-Voican, respectiv Brucan Silviu, gl.-lt. Stănculescu Victor Atanasie și gl.(r.) Militaru Nicolae (ultimii trei, decedați la momentul întocmirii actului de sesizare), grup care a exercitat, în mod direct, prerogativele puterii de stat și a luat decizii cu caracter politic și militar.

În cadrul aparițiilor televizate conducerea CFSN a fost reprezentată, exclusiv, *de inculpatul civil Ion Iliescu, însoțit de inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican.*

Noua putere nu a întâmpinat practic nicio opozиie din partea structurilor militare și civile interne sau din partea reprezentanților acestor structuri.

Jurnalele de luptă și OZU întocmite de unitățile militare au evidențiat că *întreaga structură a Armatei a recunoscut CFSN și pe liderii acestuia ca fiind noua putere în stat (vol. 1-109, „Jurnale acțiuni de luptă”)*.

Mass-media din România a aderat imediat la CFSN și la liderii acestuia. TVR și Radio România s-au poziționat față de inculpatul civil Iliescu Ion ca fiind **noul lider al statului român**. Presa scrisă a făcut același lucru. Organele centrale de presă aparținând până la 22 decembrie 1989 fostului CC al PCR și UTC s-au reposiționat încă din după-amiaza aceleiași zile, transformându-se în organele de presă ale CFSN.

Consiliului Frontului Salvării Naționale și liderii acestuia au fost imediat recunoscuți pe plan internațional de principalele state, iar presa internațională 1-a prezentat pe inculpatul civil Iliescu Ion ca fiind noul lider al României.

Astfel, încă din după-amiaza zilei de 22 decembrie 1989 inculpatul civil Ion

Iliescu și grupul pe care îl reprezenta a preluat întreaga putere de stat iar primele măsuri luate de CFSN au vizat dizolvarea tuturor structurilor de putere ale statului român, Guvernul a fost demis iar Consiliul de Stat și instituțiile sale și-au început activitatea.

În acest sens este relevant *Comunicatul către țară al Consiliului Frontului Salvării Naționale* citit de inculpatul civil Ion Iliescu pe postul național de televiziune în seara zilei de 22 decembrie 1989

Consiliul Frontului Salvării Naționale, prin reprezentanții săi, a acționat în perioada 22-27 decembrie 1989 și ca un veritabil Guvern, bucurându-se de autoritate deplină pe întregul teritoriu al țării. Această concluzie a procurorului de caz este intemeiată pe analiza întregului material probator al dosarului (inclusiv analiza făcută la nivelul principalelor *Facultăți de drept* din țară).

În contrast cu contextul factual descris anterior, probele administrative în cauză au relevat faptul că la baza preluării, menținerii și consolidării puterii politice de către grupul reprezentat de inculpatul civil Iliescu Ion a stat o amplă activitate de inducere în eroare a cetățenilor români și, implicit, a opiniei publice internaționale, intemeiată pe dezinformări și diversiuni, cu privire la existența unor forțe contrarevoluționare și necesitatea lichidării acestora, în scopul ascunderii realității conform căreia puterea politico-militară în România fusese preluată de o grupare filosovietică, ante-constituită, formată din nomenclaturiști și militari prosovietici.

De asemenea, probele administrative în cauză au relevat că, în schimbul asigurării impunității pentru activitatea infracțională desfășurată în decembrie 1989, inclusiv sub conducerea fostului președinte Ceaușescu Nicolae, factorii decizionali din cadrul MApN (inclusiv inculpatul Rus Iosif) s-au plasat sub autoritatea grupului reprezentat de inculpatul civil Iliescu Ion și, în calitate de membri ai nou-constituitului Consiliu Militar Superior, au contribuit, printr-o amplă activitate de inducere în eroare, la menținerea și amplificarea stării de panică și nesiguranță, ca rezultat al psihotezei securist-teroriste indusă de către noua structură care preluase puterea politică în stat.

Declarația martorului Roman Petre (sediul SPM, 01.03.2017 vol.I –Declarații, f.148-165) este edificatoare în acest sens. Fostul premier a spus: „Consider că fenomenul terorist este o creație internă în care protagonistii au fost din interiorul țării... ca o părere personală pot concluziona că generalii care au avut intervenții directe în represiunea ordonată de Nicolae Ceaușescu la Timișoara, București și alte zone, au avut un interes major să facă uitate aceste lucruri și să iasă din vizorul public”.

Prin prisma rolului avut în timpul Revoluției, fiind protagonist al evenimentelor, dar mai ales prin funcția deținută (prim-ministru), Roman Petre este o persoană foarte bine informată cu privire la motivațiile și conducele militarielor și civilor implicați

direct în exercitarea inducerii în eroare din decembrie 1989. Probatoriu administrat în cursul urmăririi penale a demonstrat că într-adevăr, pentru a evita răspunderea penală ca urmare a coordonării represiunii existente până la 22 decembrie 1989, orele 12:06, vârfurile de decizie ale MApN au exercitat o amplă și unică operațiune militară de inducere în eroare. Factorul care a beneficiat în mod direct și discretional de protecția și forța Armatei pentru a prelua și păstra puterea de stat a fost CFSN condus de inculpații Iliescu și Voiculescu (împreună cu ceilalți decidenți politico-militari, cu toții decedați la momentul emiterii actului de sesizare). Acest veritabil *pact* despre care a declarat fostul premier a fost benefici ambelor părți. Pentru factorii de decizie ai MApN a însemnat impunitatea dorită (cât timp inculpatul Iliescu Ion a fost președintele României), iar pentru „grupul Iliescu” a însemnat garantarea preluării puterii politice, menținerea la puterea, dar și legitimarea în fața poporului român.

Această activitate infracțională, desfășurată începând cu data de 22 decembrie 1989 până la data de 30 decembrie 1989, a determinat, *în mod direct și conștient*, producerea unor acțiuni violente, *în special prin folosirea armelor de foc și a tehnicii de luptă aflată în dotarea forțelor armate*, care au avut ca urmare imediata punerea în pericol a vieții, integrității fizice și psihice, precum și dreptul la libertate al cetățenilor români, cu consecința producerii a numeroase victime în rândul populației civile dar și al militarii, atât în mun. București cât și la nivelul întregii țări.

2. În concret, în ceea ce îl privește pe inculpatul civil Ion Iliescu, sub aspectul descrierii faptelor reținute prin actul de sesizare a instanței, precizăm următoarele:

A. La data de 22 decembrie 1989, pe postul național de televiziune (TVR), *în direct*, aprox. la orele 19:30, inculpatul civil Iliescu Ion (lider politico-militar), *în spatele căruia s-a aflat, stând în picioare*, inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican, *în calitate de factor decizional CFSN*, a afirmat următoarele:

„Așa cum ați văzut, ne-am întâlnit în Comitetul Central, am comunicat cu oamenii din piață (...) În momentele în care ne constituiam, ne organizam în sediul Comitetului Central, o grupă din unitățile securității, unitate special pregătită ca să-l apere pe Ceaușescu, ascunsă undeva prin subsoluri, în niște tuneluri care comunicau între sediu și Palatul Republicii, a reușit să se refugieze și când era piața plină de lume au început să tragă asupra cetățenilor și asupra sediului central unde se aflau oameni de bine care se constituiau în această structură nouă.

Este o ultimă zvârcolire a acestei fiare încolțite care lovește până și înainte de moarte (...) și care a reușit să producă noi tragedii, noi dureri, noi victime pe altarul luptei pentru eliberare națională (...)

Vreau să fac apel la cei care se află în fața sediului Comitetului Central (...) încă nu a fost lichidat nucleul acesta de bezmetici, încă se trage (...) trebuie lichidat acest nucleu de sinucigași (...) În sediu se află gral Gușă și alții care vor rezolva situația (...)

Apelăm la toți cetățenii ca să elibereze piața și zona din jurul palatului, ca să poată pătrunde armata (...) Nu a reușit contralovitura acestei unități de sinucigași și de teroriști." (vol. XI – Documente, pag.5-13, inclusiv suport optic)

Intervenția televizată a inculpatului civil Ion Iliescu a fost preluată și prezentată de Radiodifuziunea Română la nivel național.

Analiza acestei intervenții televizate (mijloc de probă) a relevat mai multe aspecte, reținându-se, în acest sens, faptul că;

a) Inculpatul civil Iliescu Ion a acreditat ideea conform căreia constituirea CFSN a avut loc în acele momente ale zilei de 22 decembrie 1989 (*intervalul orar 17⁰⁰ – 19⁰⁰*). Această teză a fost reluată ulterior, fiind negată cu insistență preconstituirea FSN.

Așa cum am menționat anterior, probatoriu administrat în cauză a demonstrat, fără echivoc, *preexistența unui grup dizident* din care făcea parte inculpatul civil Iliescu Ion, grup care avea drept scop înlăturarea de la putere a președintelui Nicolae Ceaușescu, cu menținerea României în sfera de influență a URSS. (cu titlu de exemplu, reamintim filmarea din 22.12.1989, care-l surprinde pe gl.col.(r.) Militaru Nicolae spunând „*Măi, oameni buni! Frontul Salvației Naționale acționează de șase luni, domnule.*” - vol.XI – Documente, pag.42-44). Printre obiectivele acestui grup dizident figurau impunerea lui Iliescu Ion ca viitor președinte al României și a gl. col.(r.) Militaru Nicolae ca ministru al apărării, *obiective realizate începând cu data de 22 decembrie 1989.*

b) Inculpatul civil Iliescu Ion, *cu autoritatea de lider politico-militar al noii structuri care preluase puterea politică în stat*, a acreditat ideea existenței unor forțe ale unităților de securitate *special pregătite și fidele fostului președinte Nicolae Ceaușescu*, care i-ar fi atacat pe revoluționarii aflați în fața fostului CC al PCR și pe cei care se aflau în sediul Comitetului Central, forțe pe care le-a caracterizat ca fiind un „*nucleu de bezmetici, sinucigași și teroriști, care a reușit să producă noi tragedii, noi dureri, noi victime pe altarul luptei pentru eliberare națională*”.

Probatoriu administrat în cauză a demonstrat că nu a existat temei pentru o astfel de acuzație foarte gravă, care a avut consecințe imediate și tragice la nivelul întregii țări. *Nu există nicio probă pe baza căreia să se concluzioneze că militari din fostul DSS i-au atacat pe revoluționarii din fața CC al PCR sau pe cei aflați în sediu.*

De altfel, aşa cum rezultă din materialul de urmărire penală, primele victime prin împușcare, apărute în acel perimetru al mun. București, au survenit după intervenția televizată a inculpatului în cauză.

Televiziunea Română, în transmisie directă din mun. București - Piața Palatului, a surprins momentul deschiderii focului la care inculpatul civil Iliescu Ion a făcut referire

în intervenția sa. (vol. XI – *Documente*, pag. 4, suport optic HDD, apoi extrase relevante, cu transcriere – pag.14-41, inclusiv suport optic).

Astfel, în timpul unui discurs ținut din balconul fostului CC, se aud în mod distinct și clar rafale provenite de la mai multe pistoale mitralieră. Concomitent, o persoană a afirmat că rafalele sunt trase de pe *Palatul Republicii*. Imediat după aceste rafale, din balcon, mulțimea este îndemnată la calm, afirmându-se că focurile de armă sunt generate ca urmare a intervenției militariilor M.Ap.N. în *Palatul Republicii* (cu aproximativ 20 de minute mai devreme, pe filmare se aude cum de la balconul CC-ului erau trimiși 10 militari M.Ap.N. în *Palatul Republicii* pentru a verifica această clădire ca urmare a zvonului că de acolo s-ar fi deschis focul).

În pofida apelurilor liniștitore, forțele MApN dispuse în jurul fostului CC al PCR au deschis un foc generalizat, cu tot armamentul aflat în dotare. Timp de aproximativ 15 minute, a fost filmată, moment cu moment, o adevărată canonadă, declansată de aceste forțe. Cu toate acestea, se observă că masele de revoluționari au realizat rapid că nu se aflau în pericol.

Calitatea imaginilor filmate este foarte bună și se observă că atât militarii aflați în piață cât și revoluționarii sunt calmi și că nu există persoane ucise sau rănite. Acestea sunt dovezi cât se poate de relevante care demonstrează că asupra manifestanților din piață nu s-a tras. Mai mult, în contextul dat, vorbitorii de la balconul CC au rămas pe loc într-o stare evidentă de calm, fără ca asupra lor (și, implicit, asupra CC) să se fi deschis focul.

În continuare sunt surprinse incendiile izbucnите în interiorul *Palatului Republicii*, dar și incendiul care a cuprins rotunda *Bibliotecii Naționale*.

Imediat după oprirea tragerilor, de la microfonul aflat pe balconul CC a luat cuvântul un bărbat care s-a recomandat a fi comandanțul dispozitivului de apărare și care a făcut următoarele afirmații: "Să înceteze focul (...) au ajuns militarii dincolo! Nimici nu a tras în dumneavoastră și nimici nu a murit! Vă rog încetați focul! Militari, încetați focul! Am dat foc palatului și nu trebuia! Nimici nu a tras în noi! Vă rog încetați focul! Militari, încetați focul! Nu trage nimici în noi! S-au tras mii de gloanțe și nimici nu a murit! Militarii români să nu mai tragă!"

După epuizarea acestor evenimente tensionate, din balconul CC au continuat să ia cuvântul și să se adreseze mulțimii diverse persoane, printre care și inculpatul civil Iliescu Ion. Asupra acestuia din urmă nu a planat niciun fel de pericol și chiar a avut posibilitatea să constate, în mod direct, că în piață nu există victime. Constatarea este valabilă, în egală măsură, inclusiv în ceea ce-l privește pe inculpatul civil Voican Voiculescu Gelu.

Inculpatul civil Iliescu Ion le-a comunicat celor prezenți în fața sediului CC (și, prin intermediul televiziunii, tuturor românilor) faptul că în CC, gl. lt. Gușă Stefan

(șeful M.St.M.), alături de alte persoane (militari și civili), se ocupă de problemele militare. A omis cu intenție, însă, să arate că alături de gl. Gușă s-au aflat permanent gl. Vlad Iulian (șeful DSS) și alte cadre de conducere ale Securității.

În consecință, în cadrul intervenției sale televizate din data de 22 decembrie 1989, ora 19³⁰, inculpatul civil Iliescu Ion a dezinformat grav opinia publică, afirmând că incidentul prezentat mai sus s-a soldat cu noi victime și tragedii. Desigur că, o informare corectă a opiniei publice ar fi făcut ca acuzațiile împotriva „securiștilor-teroriști” să fie lipsite de credibilitate, mai ales că toate cadrele de conducere din fostul DSS (inclusiv gl. Neagoe Marin - Direcția a V-a, col. Ardeleanu Gheorghe - șeful USLA și col. Rațiu Gheorghe - șeful Direcției I) își manifestaseră adeziunea la Revoluție și la noua conducere de stat, realități cunoscute de inculpații civili Iliescu și Voiculescu.

c) În scopul menținerii și consolidării puterii politice, inculpatul civil Iliescu Ion, folosindu-se de autoritatea de care dispunea la acel moment și de postul național de televiziune, care, în contextul evenimentelor care au urmat după plecarea fostului președinte Nicolae Ceaușescu, se bucura de prezumția totală de bună-credință cu privire la informațiile diseminate, a dezinformat grav întreaga opinie publică românească, dar și străină, inoculând în conștiința tuturor românilor, inclusiv la nivelul forțelor armate, ideea existenței unor forțe contrarevoluționare redutabile și a necesității de lichidare a acestora.

Acest fapt a determinat, în mod direct și nemijlocit, instaurarea psihozei securist-teroriste și crearea premiselor care au stat la baza numeroaselor situații de foc fratricid între cadrele MApN și cadrele MI-DSS, survenite începând cu seara zilei de 22.12.1989, psihiza securist-teroristă fiind cauza tuturor tragediilor existente începând cu acest moment.

Probatoriu administrativ în cauză a demonstrat că, după plecarea fostului președinte Nicolae Ceaușescu, unitățile de milă și securitate au fost, practic, destructurate până la nivelurile locale, în condițiile în care ministrul de interne Tudor Postelnicu a fost arestat iar generalul Iulian Vlad (șeful DSS) s-a alăturat Revoluției și, împreună cu gl. lt. Gușă Stefan (șef al Marelui Stat Major din Ministerul Apărării Naționale), s-a aflat în sediul CC, la dispoziția inculpatului civil Iliescu Ion, în calitate de lider al noii structuri care preluase puterea politico-militară în stat.

Fiind în mod justificat culpabilizate de către manifestanți pentru acțiunile desfășurate în perioada 16-22 decembrie 1989 (dar și anterior acestui interval de timp), efectivele ministerului de interne nu au mai acționat pentru asigurarea ordinii publice. De asemenea, conduita conducerii DSS și a efectivelor de securitate de abandonare a fostului președinte Nicolae Ceaușescu a fost evidentă, fapt care a permis pătrunderea revoluționarilor în sediul CC și, ulterior, reținerea cuplului dictatorial într-o unitate militară aparținând MApN, încă din seara zilei de 22.12.1989.

În momentul apariției televizate, *inculpatul civil Iliescu Ion cunoștea că generalul Vlad Iulian - șeful D.S.S. și toate structurile de securitate se alăturaseră Revoluției*. De asemenea, șeful Direcției I din DSS - Gheorghe Rațiu îi declarase direct inculpatului civil Iliescu Ion (printr-o discuție telefonică) atașamentul față de noua putere. (vol. III – Declarații, pag. 14-27).

Acest aspect factual a fost confirmat la data de 12.06.1991 chiar de actualul președinte al Asociației „21 decembrie 1989”, Mărieș Teodor care, audiat în calitate de martor la Curtea Supremă de Justiție – Secția Militară (dos. 23/1991) a relatat că la data de 22 decembrie 1989 a pătruns în sediul CC al PCR și a constatat personal conduita lui Vlad Iulian – șeful DSS. A declarat următoarele: „Am putut lua cunoștință despre activitatea pe care o desfășura acolo generalul Vlad Iulian.....Convingerea mea este că activitatea desfășurată de gl. Vlad a fost folosită revoluției și a ajutat activitatea organelor puterii care se constituia în acele ore. Pătrunderea în CC s-a făcut fără opunere prin violentă și în acel loc am văzut armamentul abandonat de organele de securitate. Convingerea mea este că și în situația în care ar fi rămas în clădire Ceaușescu, cei însărcinați cu paza lui nu ne-ar fi opus rezistență.” Este încă un argument care arată că structura de comandă a DSS s-a poziționat imediat și neechivoc sub autoritatea inculpatului Iliescu Ion și cea a FSN (avându-l pe inculpatul Voiculescu Voican Gelu ca factor decizional).

Manipularea și dezinformarea populației cu privire la existența unor forțe contrarevolutionare în cadrul unităților de securitate și apelul de lichidare a acestora au avut, în fapt, ca scop consolidarea și menținerea puterii politice de către inculpatul civil Iliescu Ion și grupul restrâns de persoane care i s-au alăturat în acest demers, din care a făcut parte inclusiv inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican.

Totodată, inventarea „dușmanului securist-terorist” a ajutat structura de comandă a MApN să beneficieze de impunitatea dorită ca urmare a represiunii împotriva poporului român exercitată sub comanda lui Ceaușescu Nicolae, în intervalul 16-22 decembrie 1989.

Prin această apariție televizată, din seara zilei de 22 decembrie 1989, inculpatul civil Iliescu Ion a contribuit, în mod direct și nemijlocit, la generarea psihotezei securist-teroriste, dezinformând opinia publică cu privire la existența unor forțe contrarevolutionare „securist-teroriste” și necesitatea lichidării acestora.

Acestă dezinformare a vizat *instaurarea stării de teamă și nesiguranță*, generate de posibilitatea nedorită de reinstaurare a vechii puteri, și a avut ca scop legitimarea inculpatului civil Iliescu Ion și a grupului său (din care făcea parte inclusiv inculpatul Voiculescu), ca lideri ai noii structuri care preluase puterea în stat.

Prin instaurarea acestei stării de teamă și nesiguranță, inculpatul civil Iliescu Ion și grupul de persoane care i s-au alăturat în acest demers, inclusiv inculpatul civil

Voiculescu Gelu-Voican, au creat premisele care au stat la baza numeroaselor situații de foc fratricid între cadrele MApN și cadrele MI-DSS, survenite începând cu seara zilei de 22.12.1989, acceptând producerea a numeroase victime în rândul militarilor și al populației civile, la nivelul întregii țări.

Chiar și în ipoteza în care apariția televizată a inculpatului Iliescu Ion din seara zilei de 22 decembrie 1989 ar fi constituit singura probă a cauzei, înregistrarea acestei apariții (prin raportare la consecințele survenite) este suficientă pentru a proba vinovăția sa sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 439 lit. a), g), i) și k) din Codul penal.

B. În cursul zilei de 23 decembrie 1989, inculpatul civil Iliescu Ion a avut o nouă apariție *în direct la TVR*. În plus, presa centrală din 24 decembrie 1989 a preluat discursul său, sub titlul „Informare din partea CFSN – prezentată la televiziune de Ion Iliescu” (cotidianele *Libertatea, România Liberă, Scânteia Poporului, Tineretul Liber*).

“Dragi cetățeni, am avut o zi plină și grea. Venim chiar de la Comandamentul militar al FSN.

Datorită acțiunilor criminale ale unor bande de teroriști instruiți special pentru luptă împotriva maselor populare, activitatea noastră normală nu s-a putut desfășura normal în cursul acestei zile. Am fost nevoiți să dăm prioritate acțiunilor coordonate de luptă împotriva teroriștilor.

Existența acestor grupe de teroriști, a unor indivizi fanatizați, care acționează cu o cruzime fără precedent, trăgând în locuințe, în cetățeni, provocând victime în rândul militarilor, este încă o expresie elocventă a caracterului antipopular al dictaturii Ceaușescu (...) Acțiunile diversioniste, teroriste, criminale ale grupelor de teroriști, care vor să împiedice funcționarea noii puteri și să destabilizeze societatea noastră (...) Nu este vorba de un număr mare de elemente teroriste (...) teroriștii acționează din clădiri locuite, chiar din apartamente (...) Este o perfidie fără seamă, o cruzime care nu găsește calificative potrivite (...) Teroriștii sunt organizați ca pușcași, dotati, însă bine cu armament și instruiți în mod deosebit (...)

De asemenea, trebuie să vă spunem că teroriștii nu sunt în uniforme. Ei sunt civili. De multe ori caută să creeze confuzie, și-au pus și banderole ca să fie confundati cu oameni din formațiunile de apărare (...) Împușcă din orice poziție (...) La comandamentul militar pe care l-am avut am stabilit câteva măsuri imediate (...)”.

Această nouă apariție televizată a inculpatului civil Iliescu Ion a constituit, în fapt, o continuare a conducei infractionale din data de 22.12.1989 și a vizat accentuarea psihotezei securist-teroriste până la cote paroxistice, în scopul consolidării și menținerii puterii politice de către inculpatul în cauză și grupul de persoane care i s-au alăturat în acest demers, inclusiv inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican

De această dată, *în calitate de lider al CFSN implicat în coordonarea „acțiunilor de luptă împotriva teroriștilor”*, căruia i se subordona Consiliul Militar Superior (organism militar din care au făcut parte toți factorii de decizie militară din MApN), *inculpatul civil Iliescu Ion, continuând dezinformarea opiniei publice cu privire la existența unor forțe contrarevoluționare și necesitatea lichidării acestora, a determinat, în mod direct și nemijlocit, amplificarea psihozei securist-teroriste*, nu numai prin atribuirea unor comportamente abominabile în referire la modul de acțiune al acestor „grupe de teroriști” (n.r. „perfidie fără seamă”, „o cruzime pentru care nu găsește calificative potrivite”, „organizați ca pușcași, dotați, însă bine cu armament”, „împușcă din orice poziție”) ci și prin referirea la ținuta acestor „indivizi fanatizați”, susținând o altă ficțiune, potrivit căreia „teroriștii nu sunt în uniforme. Ei sunt civili. ... și-au pus și banderole ca să fie confundați cu oameni din formațiunile de apărare”, aspect de natură să intensifice starea de teamă și nesiguranță generată de posibilitatea nedorită de restaurare a vechii puteri. Afirmațiile sunt cu atât mai grave cu cât era de notorietate faptul că mulți civili (evidenț, îmbrăcați cu haine civile și purtând cunoscutele banderole tricolore) au intrat în posesia de armament militar pe care l-au folosit în mod neprofesionist. În aceste condiții, sub imperiul psihozei securist-teroriste, confuziile, erorile și astfel focul fratricid au fost inevitabile.

Prin această apariție televizată, *inculpatul civil Ion Iliescu a contribuit, în mod direct și nemijlocit, la consolidarea climatului de totală neîncredere și suspiciune atât în rândul populației civile cât și al forțelor armate, precum și la amplificarea stării de teamă și nesiguranță generate de posibilitatea nedorită de restaurare a vechii puteri, cu toate consecințele ce se întrevedeau, care în scurt timp s-a transformat într-o stare de panică și derulă generalizată*, care a stat la baza producerii, în continuare, a numeroase victime în rândul populației civile dar și al militarilor, atât în mun. București cât și la nivelul întregii țări.

Probatoriul administrat în cauză a demonstrat, fără echivoc, inexistența unor forțe contrarevoluționare și, implicit, ficțiunea scenariului referitor la pregătirea, dotarea și modul de acțiune al „teroriștilor”

Începând din data de 22 decembrie 1989, după primirea sa la sediul MApN de către ministrul apărării din acel moment, Stănculescu Victor Atanasie, și ceilalți factori militari decizionali din minister, *inculpatul civil Iliescu Ion nu a fost doar liderul politic al României din decembrie 1989, ci și liderul militar al tuturor forțelor militare din statul român (preluând toate atribuțiile fostului președinte Ceaușescu Nicolae).*

Relevant sub acest aspect este și Comunicatul către țară al Consiliului Frontului Salvației Naționale citit, *în direct la TVR, în seara zilei de 22 decembrie 1989*, de *inculpatul civil Iliescu Ion, comunicat pentru redactarea căruia a participat și inculpatul Voiculescu Voican Gelu:*

„Dragi concetăteni, am primit mandatul ca să dau citire comunicatului către țară al recent constituitului CFSN. Cetăteni și cetăteni, trăim un moment istoric, clanul Ceaușescu, care a dus țara la dezastru, a fost eliminat de la putere (...) În acest moment de răscruce am hotărât să ne constituim în Frontul Salvării Naționale care se sprijină pe Armata Română și care grupează toate forțele sănătoase ale țării (...) Scopul FSN este instaurarea democrației, libertății și demnității poporului român (...)

Întreaga putere în stat este preluată de CFSN. Lui i se vor subordona Consiliul Militar Superior, care coordonează întreaga activitate a Armatei și unităților Ministerului de Interne. Toate ministerele și organele centrale își vor continua activitatea, subordonându-se CFSN (...). (HDD – TVR probă a dosarului)

C. Comunicatul Consiliului Frontului Salvării Naționale (Cotidianul „Adevărul” nr. 1, luni 25 decembrie 1989)

„Prăbușirea odioasei dictaturi a clanului Ceaușescu a adăugat o ultimă pagină cronicii sângeroase a anilor de suferințe îndurante de poporul român.

Elemente declasate și irresponsabile rămase fidele tiranului au încercat să continue practica teroristă a vechiului regim, dedându-se la provocări, atacuri asupra populației civile, ucigând fără discriminare oameni neînarmați, atacând instituții publice, întreprinderi industriale, obiective militare, unități comerciale, spitale și locuințe (...)

Armata este singura deținătoare a armelor, brațul ferm al apărării intereselor poporului. Toți cei care au intrat în aceste zile în posesia armamentului și a munițiilor, indiferent de împrejurări, trebuie să-l predea de urgență, cel mai târziu până luni 25 decembrie ora 17.00”.

Acest comunicat constituie un alt element factual al conducei infracționale sistematice reținute în sarcina inculpatului civil Iliescu Ion de natură să conducă la accentuarea psihotezei securist-teroriste, în același scop al consolidării și menținerii puterii politice dar și pentru a justifica, în acest fel, numărul mare de victime înregistrat până în acel moment.

Este deosebit de important faptul că prin acest comunicat este relevat că întreaga conducere a CFSN știa că o parte importantă a populației civile este înarmată, în acest fel fiind evidentă gravitatea extremă a afirmației „trebuie să vă spunem că teroriștii nu sunt în uniforme. Ei sunt civili. De multe ori caută să creeze confuzie, și-au pus și banderole ca să fie confundați cu oameni din formațiunile de apărare (...) Împușcă din orice poziție”.

Comunicatul face referire, în continuare, la comportamentele abominabile atribuite elementelor „declasate și irresponsabile rămase fidele tiranului” omițând informarea opiniei publice cu privire la faptul că fostul președinte Nicolae Ceaușescu și soția acestuia, Elena Ceaușescu, se aflau, încă din seara zilei de 22.12.1989, în custodia

forțelor armate aflate sub conducerea inculpatului civil Iliescu Ion, care, de altfel, dispusese și măsurile privind înființarea unui tribunal militar extraordinar și judecarea acestora în regim de urgență.

D. Probele administrate în cauză au relevat că decizia privind judecarea în regim de urgență și executarea cuplului prezențial Ceaușescu Nicolae și Ceaușescu Elena a fost luată de inculpatul civil Iliescu Ion și de grupul decizional restrâns care a asigurat conducerea CFSN, în deplină cunoștință de cauză, anterior zilei de 25 decembrie 1989, la insistența inculpatului civil Voiculescu Gelu-Voican.

Decretul privind instituirea Tribunalului Militar Extraordinar, de judecare în regim de urgență a faptelor săvârșite de Ceaușescu Nicolae și Ceaușescu Elena, a fost redactat și semnat de inculpatul civil Iliescu Ion la data de 24 decembrie 1989.

Astfel, este probat că noua putere politico-militară se afla în deplină cunoștință de cauză cu privire la statutul de persoană lipsită de libertate (și astfel, lipsită total de exercitarea prerogativelor oricărei puteri politico-militare) a fostului președinte Ceaușescu. Inculpații Iliescu Ion, Voiculescu Voican Gelu și Rus Iosif (acesta din urmă component al Consiliului Militar Superior) cunoșteau că nu există riscul eliberării fostului președinte însă, cu intenție, au continuat în mod sistematic să dezinformeze opinia publică. Probatoriu administrat (subcapitolul actului de sesizare intitulat „Execuția cuplului prezențial Ceaușescu”) a demonstrat fără dubii că pentru justificarea executării fostului cuplu prezențial, cu scopul atingerii obiectivelor, conducerea superioară a armatei (inclusiv miniștrii apărării Stănculescu și Militaru, care erau concomitent membri CFSN) și ceilalți factori decidenți ai CFSN (inculpății Iliescu și Voiculescu) au creat sau acceptat crearea aparenței atacării unității militare unde se afla lipsit de libertate cuplul Ceaușescu. **Probele administrative au relevat că u.m. 01417 Târgoviște nu a fost atacată deloc.** Activitățile infracționale au continuat și după intervalul revoluționar, pentru a convinge suplimentar opinia publică privitor la necesitatea eliminării fostului șef de stat. Invocăm în acest sens declarația martorului Iolu Samuel – angajat civil (zugrav) la UM 01417 Târgoviște, (vol.III – Declarații, f.94-97) – „La începutul anului 1990...am fost chemat de către comandantul unității ....care mi-a ordonat să pregătesc fațada comandamentului pentru zugrăvire. Acesta mi-a solicitat în mod expres să fac să pară că s-a tras în noi...”.

Relevant sub aspectul conduitei sale infracționale este faptul că inculpatul civil Iliescu Ion a semnat *decretul* în calitate de președinte CFSN cu toate că, *în mod oficial*, această calitate a dobândit-o la data de 26 decembrie 1989 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 4 din 27 decembrie 1989).

Comportându-se ca un veritabil guvern, CFSN avea obligația corelativă de a respecta legislația în vigoare la acel moment, începând cu Constituția României.

Sarcina organizării procesului simulat și a execuției a fost asumată, din punct de vedere politic, de către inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican și, din punct de vedere militar, de fostul ministru al apărării Stănculescu Atanasie Victor.

Motivul fals invocat pentru luarea deciziei de execuție (disemnat prin mass-media) a fost pretinsul pericol securist-terorist și o posibilă eliberare a cuplului preșidential Ceaușescu de către forțele sale fidele.

În fapt, **motivațiile executării cuplului Ceaușescu au fost reprezentate, pe de o parte, de necesitatea ascunderii realității conform căreia puterea politico-militară în România fusese preluată de o grupare filosovietică, ante-constituță datei de 22 decembrie 1989, formată din nomenclaturiști și militari prosoviștici, iar pe de altă parte, de imperativul ascunderii implicării factorilor decizionali ai MApN în represiunea din intervalul 16-22 decembrie 1989. Dacă fostul președinte Ceaușescu Nicolae ar fi fost judecat cu respectarea drepturilor procesuale, realitățile care se doreau ascunse ar fi fost aduse la cunoștința opiniei publice și în acest fel păstrarea puterii în stat a inculpaților Iliescu și Voiculescu, dar și menținerea la conducerea superioară a Armatei a celor care au săvârșit represiunea anterior zilei de 22 decembrie 1989, ar fi fost probabil imposibile.**

Aceaste motivații au constituit, de altfel, baza întregii activități sistematice și generalizate de inducere în eroare a cetățenilor români și, implicit, a opiniei publice internaționale, intemeiată pe dezinformare și diversiune, cu privire la existența unor forțe contrarevoluționare și necesitatea lichidării acestora, activitate infracțională care a fost de natură să determine acțiuni violente, în special prin folosirea armelor de foc, cu consecința producerii a numeroase victime în rândul populației civile dar și al militarilor, la nivelul întregii țări.

E. Cotidianele "Adevărul" și "România Liberă" (miercuri – 27 decembrie 1989), au publicat, pe prima pagină, Cuvântul rostit de inculpatul civil Ion Iliescu, în calitate de președintele al CFSN, sub titlul „Imperativul momentului. Umăr lângă umăr, cuget lângă cuget pentru continuarea drumului victorios al Revoluției! În cadrul unei emisiuni a Televiziunii Române libere au luat cuvântul, marți după-amiază președintele CFSN și primul ministru.“

„Stimați concetățeni, suntem prinși într-un program foarte încordat, dar am ținut să fim prezenți în studio (...) am vrut să punctăm câteva chestiuni (...)

O primă idee: revoluția noastră are o particularitate deosebită. Ea este rezultatul unei acțiuni spontane a maselor, expresie a nemulțumirii acumulate de-a lungul anilor (...) Este total falsă ideea care s-ar putea să se acrediteze că a fost o lovitură de stat realizată de câteva forțe organizate (...) Adevărul este că acest CFSN este emanăția mișcării și nu a precedat mișcarea (...)

Caracterul cel mai veninos al acțiunii teroriste (...) care cauță să terorizeze populația este de a ne împiedica să facem acest lucru (...) Vă dați seama că scopul acțiunilor teroriste este de a împiedica stabilizarea vieții economico-sociale și de a transfera nemultumirea maselor populare spre noua conducere".

Prin acest comunicat inculpatul civil Iliescu Ion și-a continuat activitatea de dezinformare sistematică a întregii populații, reiterând falsa realitate potrivit căreia el și CFSN sunt emanația mișcării revoluționare,

De asemenea, a reiterat falsa realitate a existenței unor forțe contrarevoluționare și necesitatea lichidării acestora, **acreditând**, astfel, *în cadrul activității sale sistematice de dezinformare a tuturor cetățenilor români și, implicit, a opiniei publice internaționale, ideea că acțiunile aşa-zisilor teroriști sunt îndreptate împotriva conducerii CFSN,*

Probatoriul administrat în cauză a relevat, fără nici un dubiu, că pe întreaga durată a desfășurării evenimentelor din decembrie 1989, activitatea CFSN nu a fost perturbată în vreun fel.

În decembrie 1989 inculpatul civil Iliescu Ion avea vârstă de 59 de ani și o vastă experiență profesională la vârfurile structurilor Partidului Comunist Român, dobândită *în funcțiile de secretar al CC al PCR, secretar al Comitetului Județean Iași, secretar cu propaganda al CJ Timiș și, ulterior, director al Editurii Tehnice București,*

Folosindu-se de această experiență profesională, **inculpatul civil Iliescu Ion, cu autoritatea de lider al noii structuri care preluase puterea politică în stat, respectiv de șef al Consiliului Militar Superior, implicat în coordonarea „acțiunilor de luptă împotriva teroriștilor” și, ulterior, în calitate de președinte al CFSN, prin dezinformare, a inoculat, cu intenție, în conștiința tuturor românilor, inclusiv la nivelul forțelor armate, ideea existenței unor forțe contrarevoluționare și a necesității de lichidare a acestora.**

Dezinformarea realizată de inculpatul civil Iliescu Ion și grupul restrâns care l-a susținut în preluarea, menținerea și consolidarea puterii politice, din care a făcut parte și **inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican, nu a fost una întâmplătoare, de moment, ci s-a încadrat și derulat potrivit regulilor și tehnicilor de dezinformare specifice doctrinei militare, bazată pe demonizare, divizare și derută generalizată. Tinta dezinformării nu au fost doar manifestanții din stradă ci întreaga opinie publică românească și, implicit, opinia publică internațională.**

Aparițiile televizate ale inculpatului civil Iliescu Ion și comunicatele CFSN au respectat întocmai tehnicele dezinformării. *Fostul președinte Nicolae Ceaușescu și „securiștii-teroriști” au fost demonizați*, atribuindu-li-se comportamente abominabile. De asemenea, *au fost create două tabere diametral opuse: „cei buni”, respectiv revoluționarii, armata, și noua conducere a țării (n.r. „oamenii de bine”) și „cei răi”, respectiv fostul președinte și securiștii-teroriști fideli vechiului regim, pentru crearea stării de panică și derută generalizată.*

Starea de panică și deruta generalizată au fost induse prin prezentarea „oficială și dincolo de orice dubiu” a modului de acțiune al grupelor de securiști-teroriști (n.r. „perfidie fără seamă”, „o cruzime pentru care nu găsește calificative potrivite”, „organizați ca pușcași, dotați, însă bine cu armament”, „împușcă din orice poziție”), dar mai ales prin precizările referitoare la ținuta civilă a acestora (n.r. „teroriștii nu sunt în uniforme. Ei sunt civili. ... și-au pus și banderole ca să fie confundați cu oameni din formațiunile de apărare”).

Focul fratricid, tragerile haotice, consumul uriaș de muniție, au fost efecte directe ale instaurării psihotezei securist-teroriste.

Astfel, începând cu data de 22.12.1989 și până la data de 30.12.1989, inculpatul civil Iliescu Ion, folosindu-se de autoritatea de care dispunea în calitate de lider al noii structuri care preluase puterea politică în stat, de inițiator și coordonator al comandamentului unic de conducere (organism politico-militar), respectiv de președinte al CFSN (care și-a subordonat întreaga forță militară a României), prin aparițiile sale la TVR și comunicatele CFSN, a desfășurat o activitate sistematică și generalizată de dezinformare a populației României și a opiniei publice internaționale cu privire la existența unor forțe contrarevoluționare și necesitatea lichidării acestora, contribuind, în mod direct și nemijlocit, la generarea și amplificare psihotezei securist-teroriste, cu scopul de a-și asigura, în contextul Revoluției române, accesarea la putere, menținerea și consolidarea puterii politice în stat.

Psihoza securist-teroristă a stat la baza acțiunilor violente (prin folosirea de armament militar). Analiza întregului material probator al dosarului relevă această concluzie. În lipsa acestei psihoze, tragediile survenite începând cu seara zilei de 22 decembrie 1989 nu s-ar fi produs. Prin actul SPM de sesizare a instanței, în baza probelor administrative, s-a conchuzionat că nu au existat alte cauze ale survenirii acestor tragedii. S-a argumentat fără echivoc faptul că în timpul Revoluției nu au acționat forțe teroriste sau terorist-securiste, nu au acționat forțe străine, neacționând nici alte forțe interne total acoperite (de genul structurilor de rezistență).

Faptele reținute în sarcina inculpatului civil Iliescu Ion, prin actul de sesizare al instanței, au determinat, în mod direct și conștient, producerea de multiple acțiuni violente, prin folosirea armelor de foc și a tehnicii de luptă aflată în dotarea forțelor armate, care au avut ca urmare imediata punerea în pericol a vieții, integrității fizice și psihice, precum și dreptul la libertate al cetățenilor români.

Inculpatul civil Iliescu Ion a avut reprezentarea faptului că acțiunile sale, care au vizat generarea și amplificarea psihotezei securist-teroriste, erau apte să aibă drept rezultat uciderea unor persoane, vătămarea integrității fizice sau psihice, lipsirea de libertate, în mod nelegal, sau alte asemenea fapte inumane care cauzează suferințe mari sau vătămări unor persoane, consecințe care se circumscrui variantelor normative ale

infracțiunii contra umanității prev. de art. 439 alin 1 lit. a), g), i) și k) C.pen, după cum urmează:

- lit. a) uciderea unor persoane;

Prin conduită infracțională descrisă anterior, inculpatul civil Iliescu Ion a determinat, în mod direct și conștient, producerea unor acțiuni violente care au pus în pericol viața cetățenilor români și au avut ca urmare uciderea unor civili și militari, atât în mun. București cât și la nivelul întregii țări, urmări imediate acceptate de către inculpat la momentul săvârșirii faptelor.

Faptele reținute în sarcina inculpatului civil Iliescu Ion au avut ca rezultat *decesul a 851 de persoane*, după cum urmează:

Faptele reținute în sarcina inculpatului civil Iliescu Ion au avut ca rezultat *decesul a 851 de persoane*, după cum urmează:

TOTAL 851, din care: județul Alba: 11, județul Arad: 19, județul Argeș: 1, județul Bihor: 1, județul Brașov: 68, județul Brăila: 35, București: 407, județul Buzău: 26, județul Caraș Severin: 16, județul Cluj: 12, județul Constanța: 18, județul Dâmbovița: 10, județul Dolj: 22, județul Galați: 2, județul Giurgiu: 3, județul Harghita și Covasna: 2, județul Hunedoara: 7, județul Ialomița: 6, județul Iași: 1, județul Ilfov: 71, județul Mehedinți: 1, județul Mureș: 4, județul Sibiu: 86, județul Timiș: 19 și județul Vrancea: 3.

Județul Alba (11 persoane)

1. Boar Petru

Succesori:

- Boar Veronica (soție),
- Boar Adrian (fiu),

2. Botar Sorin - Ilie

Succesori:

- Botar Elena (soție),
- Botar Ciprian - Codrin (fiu),
- Botar Claudiu - Cristian (fiu),

- lit. k) alte asemenea fapte inumane ce cauzează suferințe mari sau vătămări ale integrității fizice sau psihice

Probele administrative au relevat că, în perioada evenimentelor din decembrie 1989, în sala de sport a UM 01512 Sibiu și ulterior în bazinul de înot, desecat, au fost lipsite de libertate în mod abuziv foarte multe persoane, atât femei cât și bărbați, sub acuzația neîntemeiată de terorism. Persoanele de sex feminin au fost reținute separat, într-un alt corp de clădire. Declarațiile persoanelor ce au suferit lipsirea de libertate arată că pe perioada reținerii au fost supuse unor acte extreme de violență psihică (s-a recurs inclusiv la simularea într-un mod foarte realist a execuției persoanelor reținute). Totodată, au fost supuse la infometare și la diverse umilințe din partea militarilor aflați în pază. S-a probat existența, pe raza municipiului Sibiu, a unei adevărate „vânători de oameni”, ajungându-se inclusiv la situații în care cadrele MI rănite și aflate sub îngrijire medicală la Spitalul Municipal Sibiu, au fost luate cu forță din această unitate medicală (în pofida protestelor exprese și vehemente ale medicilor) și introduse în bazinul de înot al UM 01512 Sibiu, fără asigurarea asistenței medicale necesare.

Reține atenția că majoritatea covârșitoare a persoanelor lipsite de libertate în incinta UM 01512 Sibiu a aparținut structurilor MI și DSS din Sibiu, inclusiv personalul civil al acestor structuri fiind reținut în mod abuziv și supus unor tratamente umilitoare cauzatoare de suferințe mari. Cercetările efectuate ulterior, au dus la eliberarea tuturor persoanelor astfel reținute, având în vedere că împotriva lor nu a existat nicio probă privind desfășurarea unor activități ostile Revoluției.

Această stare de fapt a fost posibilă doar sub efectele profunde și generalizate ale psihotezei securist-teroriste din decembrie 1989, psihiza fiind generată, susținută și amplificată de inculpații Iliescu Ion, Voiculescu Voican Gelu și Rus Iosif.

Mass-media au relatat despre capturărilor aşa zisilor teroriști de la Sibiu și în acest fel opinia publică a fost manipulată în sensul de a fi convinsă că dușmanul terorist chiar există, realitatea fiind, însă cu totul alta.

Probatoriu administrativ a relevat că din totalul persoanelor supuse la tratamente umilitoare și inumane, conform art. 439 lit. k din C.p., în incinta U.M. 01512 Sibiu, un număr de 170 de persoane au fost subiecți pasivi ai infracțiunii prev. de art. 439 lit k din C.p.

Aceste persoane sunt :

Acsinte Neculai

Aldea Ioan

Ananie Vasile

Armenciu Candit

Asproiu Trifon

Ailoaiei Ioan

, Albu Ioan

, Aleca Gabriel Adrian

Arba Mihai

, Arsenescu Marius Nicolae

, Badea Gheorghe Daniel

Radu

Şomşag Marin

Şonca Iosif

Tănase Ioan

și Toma Vasile Vicențiu

3. În ceea ce îl privește pe inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican, sub aspectul descrierii faptelor reținute în sarcina sa, prin actul de sesizare a instanței, precizăm următoarele:

Inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican s-a alăturat grupului preconstituit în jurul inculpatului civil Iliescu Ion, după prima intervenție din studioul 4 al TVR a acestuia din urmă, din data de 22 decembrie 1989, descrisă prin Rechizitoriu SPM.

Civilul Voiculescu Gelu Voican a făcut parte din grupul căruia, la data de 22 decembrie 1989, în jurul orelor 16:00, i s-a permis accesul în sediul central al Ministerului Apărării Naționale, grup condus de inculpatul Iliescu Ion care, aşa cum s-a precizat deja, a fost imediat recunoscut ca fiind noul lider politico militar al României. Este momentul când întreaga forță militară a României (MApN, MI-DSS, Gărzi Patriotice) s-a pus la dispoziția liderilor acestui grup. În acest sens sunt relevante afirmațiile gl.lt. Gușă Ștefan, care a spus: „Am ajuns la minister după aceste câteva cuvinte (la TVR). Aici am fost un pic surprins. Nu mă așteptam ca în MApN să fie atâtă dezordine. În ce sens? Mulți civili, foarte mulți ofițeri din rezervă, biroul ministrului era plin cu civili, militari. La biroul ministrului era gen. Stănculescu (...) În biroul ministrului au intrat dl. Iliescu, Petre Roman, Voiculescu. Au intrat, felicitări, s-au aşezat la acea masă de consiliu...” - Comisia Senatorială, dosar nr. 241/J.I.4, Stenograma nr. 3 din 21.09.1993.

Întrucât, din acel moment (22 dec. Orelle 16.00) și până în data de 25 decembrie 1989, l-a însotit permanent pe inculpatul Iliescu Ion, implicându-se direct și autoritar în toate deciziile importante, inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican a fost recunoscut, implicit, atât de către structurile militare și civile interne dar și de către mass-media din România, ca veritabil factor decizional în grupul care preluase puterea politică în stat.

Este important de amintit faptul că inculpatul Voiculescu a făcut parte din grupul restrâns care a redactat, la 22 dec. 1989 (în sediul fostului CC al PCR) Comunicatul către țară, citit în seara aceleiași zile la TVR de inculpatul Iliescu Ion.

În calitate de membru al Consiliului Frontului Salvării Naționale, inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican s-a implicat activ în deciziile politice și militare luate de noua structură care preluase puterea politică în stat, fiind unul dintre membrii grupului restrâns care a asigurat conducerea CFSN până la constituirea, în data de 27 decembrie 1989, a Biroului Executiv.

Din poziția pe care a ocupat-o în cadrul structurii care preluase puterea politică, inculpatul civil Voiculescu Gelu Voican a cunoscut realitatea faptică existentă după plecarea fostului președinte Ceaușescu Nicolae și a constatat că noua putere, din care

~~SECRET~~
făcea parte, nu a întâmpinat nicio opozitie din partea structurilor militare și civile interne sau din partea reprezentanților acestor structuri.

Probele administrative în cauză au relevat însă faptul că, în scopul menținerii și consolidării puterii politice deținute, inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican s-a alăturat activității infracționale desfășurate de inculpatul civil Iliescu Ion și grupul restrâns din care făcea parte, determinând, în mod direct și nemijlocit, instaurarea psihozei securist-teroriste și crearea premiselor care au stat la baza numeroaselor situații de foc fratricid între cadrele MApN și cadrele MI-DSS, survenite începând cu seara zilei de 22.12.1989.

Prin prezența sa sistematică alături de inculpatul civil Iliescu Ion la toate aparițiile sale televizate (despre a căror gravitate extremă s-a făcut vorbire pe larg în secțiunea referitoare la inculpatul Iliescu), inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican a confirmat, cu intenție, în calitate de factor decizional al structurii politico-militare din care făcea parte, toate susținerile noului lider politic, care au fost de natură să inducă în conștiința tuturor românilor, prin dezinformare și diversiune, ideea existenței unor forțe contrarevoluționare și a necesității de lichidare a acestora, concomitent cu instaurarea unui climat de totală neîncredere și suspiciune, atât în rândul populației civile cât și al forțelor armate, prin amplificarea stării de teamă și nesiguranță generată de posibilitatea nedorită de reinșaurare a vechii puteri, cu toate consecințele ce se întrevedeau.

Cu privire strict la declaratia televizată a inculpatului Iliescu din data de 22 decembrie 1989, orele 19.30 s-a argumentat deja că a constituit o gravă dezinformare care a generat psihoza securist-teroristă. Fiind martor ocular cu referire la starea de fapt din sediul fostului CC al PCR și din Piața Palatului, inculpatul Voiculescu știa că nu au existat pretinsele forțe ale fostului DSS care să-i fi atacat pe revoluționari sau pe liderii CFSN. Știa deasemenea că în acel perimetru nu au existat, la acel moment, victime. Așadar, știa că întreaga declarație a inculpatului Iliescu reprezintă o gravă dezinformare. Cu toate acestea, în calitate de factor decizional, a confirmat cu intenție dezinformarea gravă (care s-a dovedit că a avut consecințe tragice la nivel național).

Prin întreaga sa conduită, inculpatul civil Voiculescu Voican Gelu a generat, menținut și amplificat psihoza securist-teroristă, stare de spirit generalizată care, în circumstanțele din decembrie 1989, a dus la numeroasele situații de foc fratricid.

În baza aceleiasi rezoluții infracționale, inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican s-a implicat activ în toate deciziile CFSN și comunicatele acestei structuri (enumerate în secțiunea privitoare la inculpatul Ion Iliescu) care au fost aduse la cunoștința opiniei publice prin toate mijloacele de informare, în principal prin intermediul televiziunii, fiind evident astfel faptul că manipularea și dezinformarea realizate au fost nu numai sistematice, ci au avut și un caracter generalizat, vizând întreaga

populație a României, fără nicio distincție între militari și civili, precum și opinia publică internațională.

De asemenea, în baza aceleiasi rezoluții infracționale, **inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican s-a implicat în activitatea militară și, cu autoritatea și puterea politică pe care le deținea, a determinat conduitele infracționale ale factorilor militari de decizie aflați în subordinea CFSN.**

În acest sens, menționăm apariția televizată din 23 decembrie 1989 a inculpatului civil Iliescu Ion, preluată de presa centrală din 24 decembrie 1989 sub titlul „Informare din partea CFSN – prezentată la televiziune de Ion Iliescu” (cotidianele *Libertatea, România Liberă, Scânteia Poporului, Tineretul Liber*). Acesta a spus : “*Dragi cetăteni, am avut o zi plină și grea. Venim chiar de la Comandamentul militar al FSN. Datorită acțiunilor criminale ale unor bande de teroriști instruiți special pentru luptă împotriva maselor populare, activitatea noastră normală nu s-a putut desfășura normal în cursul acestei zile. Am fost nevoiți să dăm prioritate acțiunilor coordonate de luptă împotriva teroriștilor.*”

Analiza acestei probe relevă că este folosit pluralul atunci când se vorbește despre persoanele care s-au implicat în activitățile cu caracter militar („Venim”, ”Am fost nevoiți”). Este confirmat astfel că inculpatul Voiculescu, veritabil lider CFSN, s-a implicat în coordonarea activităților militare. Concluzia trebuie analizată prin coroborare cu Comunicatul către țară al CFSN din 22 decembrie 1989, care stipulează că „Întreaga putere în stat este preluată de CFSN. Lui i se vor subordona Consiliul Militar Superior, care coordonează întreaga activitate a Armatei și unităților Ministerului de Interne. Toate ministerele și organele centrale își vor continua activitatea, subordonându-se CFSN”

La fel ca și inculpatul Iliescu Ion, inculpatul Voican Voiculescu Gelu avea autoritatea necesară pentru a acționa în sensul stopării dezinformărilor grave. Neacționând, a contribuit în mod direct și intenționat la manipularea sistematică și generalizată a opiniei publice cu privire la existența unui adeverat război între MApN și cadrele MI-DSS.

Relevantă în acest sens este inclusiv secțiunea din Rechizitoriul SPM nr. 11/P/2014 care analizează pe larg „cazul Trosca”. În această secțiune a actului de sesizare este probată conduita infracțională în sensul săvârșirii infracțiunii de crimă împotriva umanității, de către factorii decizionali politico-militari (incluzându-l pe Voiculescu Voican Gelu) care au preluat puterea totală în statul român, începând cu după-amiaza zilei de 22 decembrie 1989. Pe de o parte, a fost probată succesiunea de conduite intenționate care au generat un grav caz de foc fratricid și acceptarea de către inculpații Iliescu și Voiculescu a acestor conduite. Pe de altă parte, în conotație directă cu „cazul Trosca”, a fost probată inclusiv manipularea gravă a opiniei publice, după consumarea

tragicului eveniment, cu privire la existența pretinselor forțe „terorist-securiste” și a unui adevărat război între aceste forțe și forțele revoluționare. Prin dezinformare gravă, noua putere politico-militară a creat aparentă foarte credibilă și impresionantă a existenței teroriștilor din timpul Revoluției și a apartenenței acestora la fostă Securitate.

Despre cazul Trosca, martorul Montanu Mihail, a relatat următoarele: „La un moment dat, pe 23 decembrie, vine generalul Militaru și zice: „Ne atacă teroriștii – securitatea!”. Vlad, care era și el prezent, a spus: „Ai mei, am dat ordin să fie consemnați în unități, iar dintre ai mei, singurii care au forță de izbire sunt cei de la Brigada antiteroristă, ori comandanțul lor e aici, se jură cu mâna pe scriptură că ai lui sunt în cazarmă, iar armamentul e sigilat.” Militaru îl acuză: „Nu se poate, pentru că sunteți trădători”. Înainte de venirea generalului Militaru, eu am stat de vorbă și cu Ardeleanu și cu Neagoe și cu Vlad, au dat în scris că unitățile sunt consemnate în cazărmi, armamentul este sigilat și au făcut și un jurământ de credință pentru patrie și revoluție. Cert este că foile acelea două, mi-au fost subtilizate din buzunar și au dispărut. Pe 23 decembrie, după-amiază, generalul Militaru a dat ordin să plece cineva să verifice unitatea USLA. Este interesant că nu a trimis un ofițer care să aibă capacitatea de a analiza situația, l-a trimis pe un subofițer Rizea, plutonier pe vremea aceea (...) L-a chemat Militaru pe Ardeleanu și i-a spus: „Cheamă un echipaj de la tine, să ne ajute să identificăm cine sunt teroriștii în zona noastră aici, să ne ajute să-i anihilăm”. Iar Ardeleanu a ridicat o problemă tehnică: cum să-i deplaseze de la unitate până aici, în nebunia care era în oraș. Fie sunt considerați teroriști și armata, pe traseu, trage în ei, fie lumea se ia de ei, îi atacă și atunci ăștia vor fi nevoiți să se apere și iar iese o chestie neplăcută. Totuși Militaru îi dă ordin, la ordin nu se mai discută, pune mâna pe telefon Ardeleanu și îl convoacă pe adjunctul lui, pe Trosca, să pregătească trei echipaje și să vină la MAPN. Am fost de față când s-a dat acest ordin prin telefon. Ardeleanu chiar începușe efectiv să plângă (...) Bun, se dă ordin la USLA ofițer mi-a spus „Ne atacă teroriștii, se pregătește un atac terorist împotriva noastră, știi că vine o trupă puternică să ne atace”. (...) Ca la câteva ore, să pice bomba. Aia noastră, știi că vine o trupă puternică să ne atace”. (...) Ca la câteva ore, să pice bomba. Aia apropiindu-se de minister, din tancurile care erau în fața ministerului, s-a deschis foc și echipajele au fost distruse. Deci s-a făcut jocul de aşa manieră, ca să ii scoată pe ăia teroriști, teroriștii care atacă sediul ministerului, sediu în care se afla noua structură de putere a statului. (...) Militaru se comportă ca ministrul al apărării (...) Deci, are loc chestiunea, tensiuni mari acolo, iar Militaru a dat ordin ca USLA și Direcția a V-a să se prezinte a doua zi în revistă de front pe stadionul Ghencea. Atunci am intervenit, pentru că orice revistă de front se face cu echipamentul din dotare, deci cu armamentul respectiv. Dacă ăștia ar fi defilat prin oraș înarmați, soldații care erau prin oraș, neputând fi anunțați, ar fi tras în ei. (...) Militaru mi-a spus „Ce știi dumneata, eu sunt general de armată, știi ce fac.” L-am abordat pe Iliescu și i-am spus că nu sunt de acord ca aceste unități să se deplaseze prin oraș în condițiile date și că mă ofer să mă ocup de verificarea acestor unități la fața locului. (...) Am organizat deplasarea cu Hortopan, cu Vlad, mai era încă un colonel, cu Ardeleanu. Am urcat într-un TAB și am

plecat. Așadar, în 24 decembrie dimineața, am plecat la USLA. Știam unde au sediul și unde îmi spusese Ardeleanu că are tot efectivul consemnat în cazarmă, cu echipamentele sigilate. Am ajuns acolo și prima surpriză a fost când i-am văzut pe cei care ne-au ieșit în întâmpinare plângând în hohote. I-am întrebat ce s-a întâmplat și mi-au spus că ei știu că ne-am dus să-i omorâm, pentru că în urma incidentului cu Trosca aveau stampila de teroriști. Am intrat în curtea unității. Toți aliniați. A prezentat un ofițer revista de front, raportul, a vorbit Ardeleanu, a vorbit Vlad, Hortopan, am vorbit și eu. Aplauze, urale. Toate chestiile asta sunt filmate. După ce am vorbit afară, am intrat înăuntru pentru identificarea nominală a prezenței. (...) Pe această chestiune și mie și unității USLA ni s-a făcut o încercare, de către cel care a făcut un colaj pe baza materialului filmat în unitatea USLA. S-a făcut un mixaj din care reieșea că USLA este totuși teroristă. Voican Voiculescu i-a dat ordin colonelului Baiu să facă acest colaj."

Așa cum s-a menționat anterior, la solicitarea inculpatului civil Iliescu Ion, inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican și-a asumat, din punct de vedere politic, sarcina organizării procesului simulat și a execuției cuplului Ceaușescu, în contextul multiplelor diversiuni și dezinformări, săvârșite în scopul suprimării fizice a fostului cuplu preșidențial. Rolul important avut de inculpatul Voiculescu în execuția cuplului dictatorial subliniază o dată în plus calitatea de veritabil lider CFSN a acestuia.

Brucan Silviu, la rândul său factor decizional, a afirmat: „A fost o discuție destul de lungă, cu argumente politice, juridice și militare. Sigur că am fi preferat să fie un proces public sau deghizat care să fie educativ pentru populație. S-a discutat și aspectul juridic pentru că nu era în regulă, era o chestiune făcută fără respectarea elementelor reguli juridice, mai ales că, cinstit vă spun, nu aveam nicio îndoială asupra sentinței.... Nu s-a supus la vot, dar nu-mi amintesc ca cineva să se fi opus categoric. Nici domnul Iliescu. Dar existau nuanțe(...). El (Voican Voiculescu) era pentru, categoric. Chiar spunea că ce atâta discuție. Roman la fel, nu în termenii în care era Voican, care era un tip mai aventuros cum a dovedit și ulterior.” Stenograma nr. 42 din 08.02.1994, în dosarul nr. 249/J.I.4 al Comisiei Senatoriale.

La rândul său, martorul Montanu Mihail, membru CFSN, a declarat (sediul SPM, 07.02.2017 vol.I – Declarații, f.36-47) : „Cu referire la instituirea Tribunalului Militar Excepțional, privitor la judecarea soților Ceaușescu.....aprobat, în totalitate, de generalul Militaru, Gelu Voican Voiculescu și Petre Roman. Sarcina constituirii completului de judecată și a organizării procesului a căzut pe umerii generalului Stănculescu. De la bun început eu nu am fost de acord cu această inițiativă, mai ales că toți ceilalți știau de la început că soții Ceaușescu urmău a fi omorâți.... Cu toții știau foarte bine că procesul urmă să fie doar o impresie artistică.”

Nu în ultimul rând, Stănculescu Atanasie Victor (fost ministru al apărării, cu rol determinant în intervalul revoluționar) a spus : „Vreau să vă spun că din păcate nu am

făcut decât o parte din treabă, pentru că restul s-a organizat în spatele ușilor închise: Ion Iliescu, Brucan, Militaru, **Gelu Voican Voiculescu**, Roman, deci cinci mari, or mai fi fost și alții pe lângă ei (...) Când a început toată treaba mi s-a spus să organizez totul și voi avea tot ce trebuie pentru completul de judecată, pentru tot." - Stenograma nr. 203 din 31 octombrie 1995, în dosarul nr. 192/J.I.4 al Comisiei Senatoriale.

Inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican a fost numit de inculpatul civil Iliescu Ion, viceprim-ministrul Guvernului României, prin Decretul nr. 5 din data de 28 decembrie 1989, publicat în Monitorul Oficial nr. 5 din 27 decembrie 1989.

De asemenea, la data de 31.12.1989, inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican a fost numit în funcția de comandant al structurilor fostului Departament al Securității Statului, calitate din care a avut acces la arhiya fostului DSS și s-a ocupat de gestionarea acesteia. Aspectul este deosebit de important, având în vedere că prin Rechizitorul SPM a fost probată preocuparea constantă a puterii politico-militare care în decembrie 1989 a preluat puterea totală în România de a distrugе probele apte să conducă la aflarea adevărului cu privire la conducele din decembrie 1989 aparținând factorilor decizionali ai acestei puteri dar și cu privire la alte realități anterioare intervalului revoluționar.

În urma alegerilor din data de 20 mai 1990, a fost ales **senator pe listele Frontului Salvării Naționale**, calitate din care a demisionat la data de 19 martie 1992.

În anul 1994, a fost numit **ambasador extraordinar și plenipotențiar** în Tunisia de către inculpatul civil Ion Iliescu, în calitate de președinte al României (Decretul nr. 207/1993 din 30 noiembrie 1993).

Prin Decretul nr. 496 din 6 iulie 2001, inculpatul civil Ion Iliescu, în calitate de președinte al României, l-a numit **ambasador extraordinar și plenipotențiar** al României în Maroc.

Ulterior, prin Decretul nr. 1151 din 14 decembrie 2004 inculpatul civil Ion Iliescu, în calitate de președinte al României, l-a numit ca **membru în Colegiul național al Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989**, institut care a fost desființat prin OUG nr. 91/2019 din data de 31 decembrie 2019.

Toate aceste demnități deținute demonstrează fără echivoc faptul că inculpatul Voiculescu a fost un lider marcant al CFSN, un veritabil factor de decizie politico-militară în timpul Revoluției. Din această poziție, cu intenție, a avut conduce infracționale care intrunesc elementele constitutive ale crimelor împotriva umanității.

Așa fiind, se constată că în perioada 22.12.1989-30.12.1989, **inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican**, în calitate de veritabil factor decizional al noii structuri care preluase puterea politică în stat, a desfășurat o activitate sistematică și generalizată de dezinformare a populației României și a opiniei publice internaționale cu privire la existența unor forțe contrarevoluționare și necesitatea lichidării acestora,

contribuind, în mod direct și nemijlocit, la generarea și amplificare psihozei securist-teroriste, cu scopul de a-și asigura, în contextul Revoluției române, menținerea și consolidarea puterii politice deținute în stat.

Faptele reținute în sarcina inculpatului civil Voiculescu Gelu-Voican, prin actul de sesizare al instanței, au determinat, în mod direct și conștient, producerea unor acțiuni violente, în special prin folosirea armelor de foc și a tehnicii de luptă aflată în dotarea forțelor armate, care au avut ca urmare imediata punerea în pericol a vieții, integrității fizice și psihice, precum și dreptul la libertate al cetățenilor români.

Inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican a avut reprezentarea faptului că acțiunile sale, care au vizat generarea și amplificarea psihozei securist-teroriste, erau apte să aibă drept rezultat, urmărit sau doar acceptat, uciderea unor persoane, vătămarea integrității fizice sau psihice, lipsirea de libertate, în mod nelegal, sau alte asemenea fapte inumane care cauzează suferințe mari sau vătămări unor persoane, consecințe care se circumscriu variantelor normative ale infracțiunii contra umanității prev. de art. 439 alin 1 lit. a), g), i) și k) C.pen.

Conduita infracțională a inculpatului civil Voiculescu Gelu-Voican, descrisă anterior a avut ca rezultat aceleași victime menționate în cazul inculpatului civil Iliescu Ion, respectiv *decesul a 851 de persoane, vătămarea integrității fizice și psihice a 2156 de persoane, reținerea, în mod nelegal, a 487 de persoane și supunerea la fapte inumane cauzatoare de suferințe psihice mari a unui nr. de 170 de persoane*

Victimele, respectiv succesorii acestora, rezultate în urma conduitei infracționale a inculpatului civil Voiculescu Voican Gelu sunt ante-menționate în secțiunea referitoare la inculpatul civil Iliescu Ion.

4. În ceea ce privește activitatea infracțională a inculpatul gl. (rtr.) Rus Iosif, sub aspectul descrierii faptelor reținute prin actul de sesizare a instanței, precizăm următoarele:

Inculpatul gl. (rtr.) Rus Iosif a fost numit în funcția de comandant al Aviației Militare Române în luna august 1986, după ce anterior evoluase, în ierarhia militară, din funcția de pilot-șef și comandant de patrulă în cadrul Regimentului 49 Aviație (1968-1970) în funcția de comandant al Regimentului 57 Aviație (iulie 1970-iulie 1976), iar apoi în funcțiile de inspector-șef zbor în Comandamentul Diviziei 16 Apărare Antiaeriană a Teritoriului (iulie 1976-iunie 1978), locțiitor al comandantului Diviziei 70 Aviație (iunie 1978-iulie 1982), respectiv comandant al Diviziei 70 Aviație (iulie 1982-august 1986).

În calitate de comandant al Aviației Militare Române, inculpatul gl. (rtr.) Rus Iosif avea în subordine inclusiv trupele aeropurtate (parașutiștii). În caz de necesitate, Comandamentul Aviației Militare, împreună cu Comandamentul Apărării Antiaeriene a

Teritoriului, căruia i se subordonau operativ toate unitățile militare ce puteau execuța misiuni de apărare antiaeriană, aveau misiunea de a asigura apărarea spațiului aerian național.

De asemenea, în calitate de comandant al Aviației Militare Române, inculpatul gl. (rtr.) Rus Iosif îndeplinea și funcția de comandant de aeronavă în cazul zborurilor oficiale ale fostului președinte Nicolae Ceaușescu. În această dublă calitate, inculpatul l-a însoțit pe Nicolae Ceaușescu în vizita efectuată în Iran în perioada 18-20 decembrie 1989.

În dimineața zilei de 22 decembrie 1989, în baza ordinului ministrului apărării Milea Vasile, a dispus ca două elicoptere militare să efectueze zboruri de supraveghere și raportare a situației din mun. București. Anterior, elicoptere militare au fost folosite și la Timișoara, pentru culegerea informațiilor în legătură cu acțiunile revoluționarilor timișoreni.

Tot în data de 22 decembrie 1989, jurul orelor 11³⁰, urmare ordinului primit de la gl. Stănculescu Atanasie Victor (deja numit verbal ministru al apărării), a aprobat ca două elicoptere ale flotei prezidențiale să se deplaseze la sediul CC, pentru a-i lua pe soții Ceaușescu și însoțitorii acestora. Pe sediul CC a aterizat doar elicopterul prezidențial, care s-a deplasat ulterior la reședința prezidențială de la Snagov, având la bord cuplul Ceaușescu și o parte din însoțitorii acestuia (succesiune a evenimentelor prezentată pe larg prin rechizitoriu).

Așa cum s-a menționat anterior, în plan militar, rolul determinant în desfășurarea evenimentelor care au avut loc începând cu data de 22 decembrie 1989, după plecarea fostului președinte Ceaușescu Nicolae, l-a avut ministrul apărării din acel moment, gl. Stănculescu Atanasie Victor care, împreună cu șefii de direcții militare din MApN, l-a primit pe inculpatul civil Iliescu Ion și membrii grupului său (*viitori factori decizionali ai CFSN*) în sediul central al MApN, unde i-au prezentat onorul militar ca unui șef de stat, demnitate acceptată de către inculpat.

Importanța deosebită a acestei întuniri a rezultat, pe de o parte, din faptul că la aceasta au fost prezente toate cadrele militare cu funcții de conducere din Ministerul Apărării Naționale, inclusiv inculpatul gl.-lt. Rus Iosif, iar pe de altă parte, din faptul că au fost prezente și cadre din conducerea Ministerul de Interne - Departamentul Securității Statului.

Acesta a fost momentul în care inculpatul civil Ion Iliescu a discutat despre noul organ de conducere politică și militară în stat, cu denumirea acceptată de *Frontul Salvării Naționale*, având în vedere că unii dintre participanți acționaseră și anterior datei de 22 decembrie 1989, prin diferite activități, în scopul înlăturării președintelui Ceaușescu Nicolae, organ de conducere care urma să coordoneze activitățile desfășurate la nivelul întregii țări, inclusiv operațiunile militare.

Practic, în cadrul acestei întuniri, inculpatul civil Iliescu Ion a fost recunoscut

nu numai ca *lider politic în stat* ci și ca *lider militar al tuturor forțelor militare din statul român*, preluând astfel toate atribuțiile fostului președinte Ceaușescu Nicolae.

Probatoriu administrat în cauză a relevat că ampla și complexa operațiune de inducere în eroare, pusă în aplicare începând cu seara zilei de 22 decembrie 1989, a cetățenilor români și, implicit, a opiniei publice internaționale, bazată pe dezinformare și diversiune, a fost realizată de inculpatul civil Iliescu Ion și grupul restrâns constituit în jurul său, inclusiv inculpatul civil Voiculescu Gelu-Voican, împreună cu factorii militari care dețineau cele mai importante funcții de conducere în cadrul MApN (n.r. structură esențială de forță rămasă neafectată de desfășurarea evenimentelor revoluționare), respectiv:

- *Stănculescu Atanasie Victor* - fost ministru al apărării (decedat la data de 19 iunie 2016),

- *Militaru Nicolae* - fost ministru al apărării (decedat la data de 27 decembrie 1996),

- *Eftimescu Nicolae* - fost șef al Direcției Operațiilor MStM (decedat la data de 06 ianuarie 2006),

- *inculpatul gl. (rtr.) Rus Iosif* - fost comandant al Aviației Militare,

- *Hortopan Ion* - fost comandant al Comandamentului Infanteriei și Tancurilor (decedat la data de 06 aprilie 2000)

și

- *amiral Dumitrescu Emil (Cico)* - membru al CFSN și factor decizional al Comandamentului militar din TVR (decedat la data de 17 ianuarie 2019).

Fără implicarea factorilor decizionali ai MApN, inculpatul civil Iliescu Ion și grupul restrâns din care făcea parte ca lider nu ar fi putut prelua și păstra puterea de Stat.

Amplul probatoriu administrat prin dosarul SPM nr. 11/P/2014 a relevat fără dubii că **toți acești militari cu funcții militare esențiale au săvârșit, în intervalul 16-30 decembrie 1989, crime împotriva umanității, cu mențiunea că în cazul generalilor Stănculescu Victor Atanasie, Eftimescu Nicolae și Hortopan Ion, conducele infracționale au fost săvârșite atât sub comanda lui Ceaușescu Nicolae cât și sub comanda inculpatului Iliescu Ion (începând cu 22.12.1989, orele 16.00)**

Astfel, așa cum rezultă din probatoriu administrat în cauză, începând cu după-amiaza zilei de 22 decembrie 1989, **inculpatul gl. Rus Iosif și ceilalți factori decizionali din cadrul Ministerului Apărării (menționați anterior), s-au plasat sub autoritatea grupului reprezentat de inculpatul civil Iliescu Ion și, în calitate de membri ai nou-constituitului Consiliu Militar Superior, au contribuind, printr-o amplă activitate de diversiune terestră și radio-electronică, la menținerea și amplificarea stării de panică și nesiguranță, generată de psihoză securist-teroristă, indusă în conștiința tuturor românilor de către noua structură care preluase puterea în stat.**

Amploarea diversiunii terestre este demonstrată de consumul uriaș de muniție (12 milioane de cartușe) într-un interval de doar 6 zile. Diversiunea radio-electronică a presupus, în același interval de timp, cu implicarea directă a inculpatul gl. (rtr.) Rus Iosif, în calitate de comandant al Aviației Militare, ordonarea și executarea a 52 de ieșiri cu avioanele de vânătoare, 26 de ieșiri cu elicopterele militare *aparate militare de zbor care au deschis focul cu mitralierele de bord și rachete*. În același timp, de la sol au fost lansate 53 de rachete antiaeriene, de diverse tipuri (vol. 1-11 - *Armament* și vol. 1-109 *Jurnale Luptă*)

Această canonadă, declanșată de forțele militare, a avut ca scop confirmarea dezinformărilor care au stat la baza generării și amplificării psihozei securist-teroriste, referitoare la existența a două tabere diametral opuse, „cei buni”, respectiv revoluționarii, armata, și noua conducere a țării (n.r. „oamenii de bine”) și „cei răi”, respectiv fostul președinte și securiștii-teroriști fideli vechiului regim), care se confruntă ca într-un adevărat război, pe fondul instaurării stării de teamă și nesiguranță, generată de posibilitatea nedorită de reinstaurare a vechii puteri.

Activitatea infracțională, desfășurată începând cu data de 22 decembrie 1989, de către inculpatul gl. Rus Iosif și ceilalți factorii decizionali din cadrul Ministerului Apărării menționați anterior, a determinat, în mod direct și conștient, producerea unor acțiuni violente, în special prin folosirea armelor de foc și a tehnicii de luptă aflată în dotarea forțelor armate, care au avut ca urmare imediata punerea în pericol a vieții, integrității fizice și psihice, precum și dreptul la libertate al cetățenilor români, cu consecința producerii a numeroase victime în rândul populației civile dar și al militarilor, atât în mun. București cât și la nivelul întregii țări.

Analiza statisticilor a relevat că, la nivelul întregii țări, *repreziunea împotriva revoluționarilor ordonată de fostul președinte Ceaușescu Nicolae* (în care au fost implicate toate structurile de forță ale statului), a avut consecințe mai puțin grave decât dezinformările și diversiunile realizate începând cu data de 22 decembrie. Acest aspect nu-l exonerăază pe fostul președinte de vinovătie, prin actul SPM de sesizare a instanței fiind reținut că Ceaușescu Nicolae se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de crimă împotriva umanității, alături de factorii decizionali militari aflați sub comanda sa.

În mod evident, inculpatul gl. Rus Iosif a cunoscut realitatea faptică din decembrie 1989 și, implicit, lipsa de temei a dezinformărilor lansate în spațiul public cu privire la existența unor forțe contrarevoluționare și necesitatea lichidării acestora.

Cu toate aceste, inculpatul gl. Rus Iosif a contribuit la menținerea și amplificarea stării de panică și nesiguranță, generată de psihoza securist-teroristă, indusă în conștiința tuturor românilor de către noua structură care preluase puterea politică în stat.

În mod concret, acuzațiile aduse inculpatului Rus Iosif și probele pe care se bazează acuzațiile vor fi analizate în paragrafele următoare.

A. Cel mai grav incident petrecut în timpul Revoluției din decembrie 1989 a fost marcat prin episodul tragic consumat în dimineața zilei de **23 decembrie 1989** în fața Aeroportului Internațional Otopeni.

Expresie nemijlocită a inducerii în eroare (prin care factorii de decizie ai CFSN și ai Consiliului Militar Superior, au inoculat existența dușmanului securist-terorist generând și amplificând psihoză terorismului) acest incident s-a soldat cu pierderea unui număr mare de vieți omenești (militari și civili) și rănirea multor persoane, într-un interval scurt de timp. Evenimentul a avut loc în condițiile în care o subunitate a trupelor fostei DSS (UM 0865 Câmpina) a fost trimisă pentru apărarea **Microgarnizoanei Aeroportului Internațional Otopeni**, iar între forțele deja existente în dispozitivul de apărare al aeroportului aparținând MApN și cele sosite în ajutor a izbucnit **focul fratricid**. În conjunctura din decembrie 1989, a fost vorba despre confruntarea violentă dintre trupele MApN și cele ale DSS, în condițiile în care, prin dezinformări succesive săvârșite de inculpații Iliescu și Voiculescu, cadrele MI-DSS erau percepute ca fiind ostile Revoluției și aflate în slujba fostului președinte. Evenimentul s-a soldat cu **48 de morți (40 de militari și 8 civili)** și **15 răniți**. Civilii decedați în acest eveniment se aflau într-un autobuz care asigura în mod curent legătura între București și aeroport, ajuns în zona critică exact la momentul declanșării focului fratricid. Asupra acestui mijloc de transport în comun, militarii din dispozitivul de apărare al aeroportului au deschis focul, presupunând (fiind sub efectul psihozei) că este folosit de „securiști-teroriști”.

În fața Aeroportului Internațional Otopeni, în dimineața zilei de 23 decembrie 1989 au decedat 40 de militari (Ionescu Constantin, Patraș Ion, Popovici Gheorghe, Popescu Traian Florin, Aneculei Ovidiu, Bărboi Dumitru, Bezedică Costică, Buta Vasile, Căzan Ioan, Cobzac Adrian Iulian, Copăcianu Constantin, Cusnețov Iuliu, Datcu George Daniel, Fota Ion, Ghinea Dorinel, Gog Radu, Herbei Cristian Dinu, Horia Daniel, Ispas Vasile Daniel, Marin Lucian, Matiș Petru Dorin, Nănescu Victor, Negulici Valeriu Marian, Olaru Cristian, Oprea Cosmin, Panaite Ionel, Pantazică Gabriel, Pătulea Călin, Popa Vasile Daniel, Radu Aurel, Roman Sorin Florentin, Samoilă Viorel, Silvestru Jim, Stanciu Gheorghită, Stroe Laurențiu Nistor, Tomașescu Bogdan George, Ungureanu Nicolae, Văduva Florin, Bucșe Dumitru și Emil și Oncioiu Petre), au decedat 8 civili (Andrei Ștefan, Balint Petru, Bichi Valerica, Buteică Emanoil - Marius, Nastalin Georgeta, Paraschiv Florian, Petrescu Petre și Stan Valerian), fiind răniți 15 militari de la U.M. 0865 Câmpina (Atanasiu Teodor Oliviu, Bercuci Laurențiu, Bișă Cristian, Carpen Nicușor, Chenciu Valerian Eugeniu, Ciurescu Eugen, Cojocariu Marian, Constantin Daniel, Darabană Mihai, Dumitru Ionel, Huza Cristian Alin, Mălăncuș Cosmin, Radu Florin Nicolae, Rizea Cornel și Stănia Cristian).

Cercetările efectuate au demonstrat că inculpatul Rus Iosif, în calitate de Comandant al Aviației Militare, în seara zilei de 22 decembrie 1989, din proprie inițiativă și fără drept, în mod repetat a dat un ordin militar prin care a solicitat ca în sprijinul Microgarnizoanei Aeroportului Internațional Otopeni să fie trimisă o subunitate a trupelor fostului DSS. Acest ordin, dat de o persoană care nu avea dreptul să intervenă în organizarea pazei și apărării Aeroportului Internațional Otopeni (cu plan propriu de apărare), a produs o ruptură informațională și de comunicare între forțele angrenate deja în paza și apărarea acestui obiectiv, constituind sursa unei grave confuzii, factori esențiali ce au creat premisele focului fratricid.

Ordinul nelegal a fost dat în contextul în care, în după-amiaza zilei de 22 decembrie, la comandamentul aviației militare s-a decis dezarmarea și reținerea cadrelor DSS, dar și întreruperea legăturilor telefonice ale acestora (declarația martorului gl. Budiaci Mircea Ștefan). Drept urmare, este cu atât mai evident caracterul diversionist al ordinului de a trimite trupele DSS în apărarea Microgarnizoanei Otopeni.

În lipsa acestui ordin, nelegal și inutil, nu ar fi fost posibilă tragedia survenită în dimineața zilei de 23.12.1989.

Acuzația e fundamentată pe următoarele mijloace de probă:

1. „Planul de apărare și intervenție privind aeroporturile și aerodromurile din România” (plan ce a avut numele de cod „Movila”) care îl excludea pe Comandantul Aviației Militare – inculpatul Rus Iosif (vol. XVI – Documente, pag.97-99). Analiza acestei probe arată fără dubii faptul că inculpatul nu avea dreptul să intervenă, prin darea de ordine militară, în modalitatea concretă de apărare a Aeroportului Internațional Otopeni.

2. Jurnalul de luptă al Diviziei 70 Aviație (dosar nr. 11/P/2014, vol. 40 – „Jurnale acțiuni de luptă”) consemnează : „Pentru apărarea Aeroportului Otopeni – Comandantul Av.M. – la ora 21:30 dă ordin comandantului D70 să ia măsuri pentru primirea unei subunități de securitate – de la UM 0865 Câmpina. Comandantul MU a cerut să nu se transmită ajutoare deoarece aeroportul este bine apărat și nu sunt necesare ajutoare”.

Este astfel probat faptul că inculpatul Rus Iosif a intervenit direct în planul de apărare al Aeroportului Otopeni, neavând acest drept. Mai mult, comandantul Microgarnizoanei Otopeni, cel care cunoștea cel mai bine situația operativă la fața locului, s-a exprimat cu claritate împotriva suplimentării forțelor aflate în paza acestui obiectiv. Nu în ultimul rând, se mai observă că ordinul comandantului aviației militare a fost dat pe timp de noapte, într-un moment în care psihota teroristă era deja instalată la nivelul populației întregii țări (ca urmare a conduitelor infracționale

apărînând inculpaților Iliescu și Voiculescu), iar convingerea că militarii fostei Securități sunt „bezmeci, simucigași, teroriști” era deja formată.

3. Raportul nr. S/Y.1/598 din 31.10.1991 emis de MApN – Marele Stat Major care arată că „Referitor la transmiterea ordinului de intervenție privind paza, apărarea și intervenția cu trupe la aeroporturile, aerodromurile aviației militare, aerodromurile aviației civile precum și la porturile maritime și fluviale în vigoare la 22.12.1989 este de menționat că ordinul pentru intervenție poate fi transmis direct, prin ofițerul operativ pe MApN sau pe MStM, comandantului forțelor de pază de către : prim-loctrigatorul șefului MStM și șef al Direcției Operații, locotrigatorul șefului MStM și șef al Secției Apărare Antiaeriană, șeful Secției Pază și Apărare Aeroportuară din MStM. Din prevederile dispozițiunii MStM rezultă că nu se impunea intervenția comandantului Aviației Militare în transmiterea ordinului sau stabilirea altor detalii” (vol. XVI - Documente).

Același raport a stabilit că „(...)o parte din ordine, inclusiv pentru indicativul „Movila”, au fost transmise prin acest comandament”.

Analiza acestei probe, întărește în mod suplimentar concluziile referitoare la conduită infracțională a inculpatului.

4. Martorul gl.mr. (r.) Ghiță Grigorie (fostul comandant al trupelor de securitate din cadrul fostului DSS) a declarat : „În seara zilei de 22 decembrie 1989, în jurul orelor 23.00, pe firul guvernamental am fost sunat de gl. Rus Iosif. Acesta mi-a spus că situația este gravă în zona Aeroporturilor Otopeni și Boteni, motiv pentru care mi-a solicitat să-i trimit două subunități pentru a interveni în apărarea celor obiective”.(vol. XVI – Documente)

5. Martorul mr.(r) Drăghin Dumitru (fostul comandant al Microgarnizoanei Otopeni) a declarat : „În seara de 22.12.1989, prin telefon, gl. Rus Iosif m-a încunostințat că urmează să sosească în sprijinul unității o subunitate de securitate. I-am raportat generalului Rus că nu mai este nevoie de această subunitate întrucât se constituise deja dispozitivul de pază și apărare a aeroportului. Gl. Rus mi-a replicat că această unitate trebuie să fie primită (...)am purtat mai multe discuții telefonice cu gl. Rus.... în noaptea de 22/23 decembrie l-am chemat de mai multe ori pe telefonul militar pe gl. Rus și acesta de fiecare dată mi-a răspuns (...) în cursul serii și al noptii premergătoare tragicului eveniment gl. Rus a intervenit de mai multe ori pe telefon întrebând dacă au sosit cei de la trupele de securitate”(vol. XVI – Documente)

6. Martorul Obreja Petru (locotrigatorul șefului Statului Major din cadrul Comandamentului Aviației Militare) a declarat că „În seara de 22 decembrie 1989 la orele 22.00, gl. Rus, comandantul Aviației Militare mi-a ordonat să transmit indicativul Movila tuturor aerodromurilor militare. M-am conformat, am transmis indicativul, inclusiv col. Drăghin cu care am vorbit personal. Din discuția purtată am

înțeles că deja primise indicativul direct de la generalul Rus(...) Comandamentul Aviației Militare nu avea niciun exemplar din planul de apărare, intervenție și pază a Aeroportului Otopeni" (vol. XVI – Documente, martor audiat și la sediul SPM – vol. V – Declarații).

Declarațiile acestor martori susțin acuzațiile formulate prin Rechizitorul SPM.

7. Prin rechizitorul SPM din 17.12.1993 emis în dosarul penal numărul 59/P1990 au fost trimiși în judecată trei inculpați considerați responsabili pentru incidentul grav din noaptea de 22/23.12.1989. În baza amplului probatoriu administrat s-a stabilit ca stare de fapt că generalul Rus Iosif, fără drept și din proprie inițiativă a ordonat executarea indicativului Movila și prin aceasta a declanșat lantul cauzal ce a condus la moartea a 48 de persoane și rănierea altor 15. Cu toate acestea, față de gl. Rus nu s-a dispus nicio măsură, fiind menținut cu calitatea de martor. Prin decizia nr. 20 din 19.02.2001, Curtea Supremă de Justiție, prin decizia nr. 20 din 19.02.2001 (dosar nr. 40/P/2000), i-a condamnat pe cei trei inculpați trimiși în judecată, apreciindu-se astfel că starea de fapt reținută prin rechizitorul SPM corespunde realității. Or, tocmai această stare de fapt îl incriminează în primul rând pe generalul Rus Iosif. Situația trebuie privită în contextul în care, după Revoluție, puterea politică avându-i la vârf pe inculpații Iliescu și Voiculescu (președinte de stat, respectiv viceprim-ministru al guvernului) a protejat factorii decizionali ai MApN care în timpul Revoluției au făcut parte din Consiliul Militar Superior și din acea poziție au garantat preluarea și consolidarea puterii de stat de către „grupul Iliescu”.

În referire la conduită infracțional-diversionistă a inculpatului Rus Iosif trebuie subliniat faptul că acesta, în decembrie 1989, se afla în exercitarea atribuțiilor unei funcții militare deosebit de importantă. În calitate de Comandant al Aviației Militare, acesta era în mod indubitat o persoană foarte bine pregătită profesional, cu experiență profesională îndelungată, o stare psihică impecabilă. În aceste condiții, este evident că inculpatul Rus Iosif nu poate invoca starea de stres, panica sau orice alte explicații pentru a-și motiva conduită. Comandantul Aviației Militare știa că intervenind fără drept în planurile de pază și apărare a Aeroportului Internațional Otopeni, în circumstanțele existente, va genera o situație de foc fratricid între trupele aflate deja în dispozitivul de pază al aeroportului și cele trimise (pe timp de noapte) în sprijin.

Prin conduită sa, inculpatul Rus Iosif a cauzat moartea celor 48 de persoane și rănierea altor 15, contribuind totodată la agravarea stării de psihoză teroristă existentă pe întregul teritoriu al României.

Mass-media (TVR, Radio și presa scrisă) au prezentat acest grav incident ca fiind un nou episod de luptă între forțele MApN și „securiștii-teroriști”, a fost întărită convingerea opiniei publice că în România se desfășoară un război săngeros între aceste forțe.

B. Probele administrate demonstrează că la 23.12.1989 inculpatul Rus Iosif, în calitate de Comandant al Aviației Militare a dat ordin ca elicopterelor de la Regimentul 61 Boteni să le fie schimbată prin revopsire, cocardele tricolore de pe fuzelaj cu alte însemne, de alt format geometric.

În condițiile în care, același inculpat a ordonat în repetate rânduri că aparatelor de zbor amintite să efectueze misiuni de luptă deasupra Capitalei și în alte zone, cu scopul combaterii aşa-zisilor teroriști, au fost generate grave confuzii la nivelul militarilor dispuși la sol pentru paza diverselor obiective. Acest ordin, vădit diversionist, a dus la deschiderea focului fratricid și atingerea unor cote paroxistice a psihozei teroriste. Psihoza a fost întreținută și amplificată inclusiv de mass-media (~~controlată~~ de CFSN) care a dezinformat opinia publică în legătură cu arsenala teroristilor-securiști care ar fi inclus inclusiv elicopteră militare. S-a creat astfel în conștiința opiniei publice imaginea unui război total împotriva forțelor „securist-teroriste” loiale vechiului regim. Trebuie menționat că toate misiunile ordonate s-au dovedit, prin probatoriul administrat, a fi date împotriva unui dușman securist- terorist inexistent.

Acuzațiile în sensul celor mai sus arătate se probează prin :

1. Declarația martorului Mateiciuc Ioan Cristian – pilot al Regimentului 61 Boteni – UM 01901 (sediul SPM, 01.02.2018, vol.III – Declarații, f.190-199) – „(...) În după-amiaza zilei de 22.12.1989, unitatea noastră a primit ordin să transporte parașutiștii pe Aeroportul Otopeni de unde au fost preluati terestru de noile organe care reprezentau puterea și care le-au transmis misiunile specifice, în general de apărare a unor obiective....) Este adevărat că în declarația de la Senat m-am referit și la ordinul de a fi sterse cocardele de pe elicopterele aflate în unitate....) Am mai redat un aspect privind chemarea noastră în zona televiziunii întrucât presupuși teroriști, îmbrăcați în combinezoane negre, aflați pe clădirile din preajma televiziunii execută trageri intense asupra acestei instituții. Am plecat eu cu elicopterul și mitralierul meu, mecanicul meu a tras cu mitraliera de 12,7 mm. întrucât afirma că observă persoane înarmate, posibil teroriști, pe clădirea televiziunii. Eu l-am avertizat să opreasă tragerea deoarece împrăștierea gloanțelor era foarte mare. Și de la sol s-a tras asupra noastră și unul din elicoptere a fost lovit....) Am relatat acest aspect pentru a sublinia că dacă există declarații în sensul executării focului din elicopter asupra etajului 11 din TVR, această tragere a fost doar din eroare, din împrăștierea necontrolată a gloanelor....) Noi pilotii, nu detineam nici un fel de informații cu privire la persoanele aflate în interiorul clădirii. Vreau să precizez că la televiziune se aflau chiar trupele de parașutiști aduse de noi și care primiseră sarcina de a apăra această instituție. Am discutat ulterior cu un militar parașutist aflat pe acoperișul televiziunii, care mi-a spus că dacă am fi continuat să coborâm în înălțime ar fi deschis focul asupra noastră cu lovitură AG. Și aici mă gândesc la faptul că tocmai parașutiștii din unitatea vecină s-au aflat în

această postură și au avut ezitări de a trage întrucât intuiau că elicopterele sunt de la Boteni. Nu cunosc dacă ei aveau sau nu posibilitatea să vadă noile însemne pictate pe fuzelaj, căci cocarde oricum nu mai aveam, dar putea fi creată o diversiune în sensul că elicoptere necunoscute au atacat televiziunea".

2. Declarația de martor a comandanțului Regimentului 61 Boteni - UM 01901 - col. (r) Suciu Ioan, sediul SPM, 31.01.2018 (vol.III - Declarații, f.178-189) - „Ca organizare, arăt că regimentul pe care îl comandam se subordona direct gl. Rus Iosif. În același timp, Regimentul de parașutiști se subordona direct comandanțului aviației militare. Așadar, ambele unități se aflau în vârful ierarhiei sub comanda gl. Rus Iosif.(...) În dimineața de 22.12.1989, înainte de ora 10:00, am primit un ordin telefonic de la gl. Rus pentru a mă pregăti să deplasez parașutiștii într-o misiune ce avea ca scop eliberarea pieței din fața Comitetului Central. De fapt, ordinul a sunat așa: „Luati muniție de război și dacă este necesar folosiți-o”. În acel moment era vorba de măsuri de înlăturare a demonstranților și cred că ordinul era în consonanță cu ordinele comandanțului suprem, întrucât Ceaușescu se afla încă în clădire și în funcție. (...) În cursul zilei de 23.12.1989 gl. Rus mi-a telefonat și m-a anunțat că în sprijinul unității mele a hotărât să trimită un efectiv al trupelor de securitate(...) Inițial am refuzat(...) Generalul Rus a insistat astfel încât am acceptat respectivul ajutor. Drept urmare, în seara aceleiași zile, aproximativ orele 19:00, am fost contactat și anunțat că respectivele trupe s-au oprit la aproximativ 2 km. de unitate, pe șoseaua București-Târgoviște(...) Am organizat introducerea în perimetru unității a trupelor de securitate. Am decis debarcarea lor pe platoul unității. Totuși, având în vedere suspiciunile generale la adresa trupelor de securitate, am luat măsurile necesare pentru ca în cazul unei acțiuni ostile împotriva noastră să avem posibilitatea unei riposte eficiente. Așa că am dispus amplasarea de jur-împrejurul platoului a unui număr suficient de guri de foc pentru o eventuală apărare. Totul a decurs fără incidente. Cei trei ofițeri aflați la comanda respectivelor trupe au fost invitați în biroul comandanțului de la parașutiști. I-am primit prietenește și chiar le-am adus cafele și câte un păhărel de coniac. În acele momente de destindere am fost sunat pe telefon de gl.mr. Ionescu Gheorghe, șeful de stat major al Comandamentului Aviației Militare, care mi-a spus ceva de genul „Vezi că ăștia nu sunt ai noștri!”, cu referire la trupele de securitate primite în unitate. Am fost surprins și bulversat de această veste, am ieșit din birou și i-am spus unui lt.maj. de parașutiști că la aproximativ două minute după ce urma să mă întorc în birou, să intre și el înarmat cu un pistol mitralieră și să îi dezarmeze pe cei trei ofițeri ai trupelor de securitate. S-a acționat întocmai, iar cei trei ofițeri, sub amenințarea armei, au fost dezarmați fiind acuzați că au fost trimiși cu o misiune împotriva noastră. Această situație tensionată nu a durat foarte mult, iar gl.mr. Ionescu a revenit cu un telefon prin care m-a anunțat că totuși trupele de

securitate sunt aliate și nu reprezintă un pericol. Precizez că ulterior evenimentelor au venit la mine o parte din părinții celor uciși în fața Aeroportului Otopeni și m-au întrebat cum de a fost posibil ca într-o situație similară cu cea de la Otopeni, să nu se ajungă la focul fratricid ce a avut consecințe tragice la Otopeni. În legătură cu misiunile desfășurate de elicoptere la TVR, arăt că tot ceea ce am declarat în fața Comisiei Senatoriale este adevărat. Generalul Rus personal mi-a ordonat să pregătesc respectiva misiune având în vedere că dintr-o clădire aflată lângă televiziune un grup de teroriști acționează (...) De asemenea, arăt că gl. Rus este cel care mi-a ordonat ca pe toate elicopterele bazei de la Boteni să fie vopsite cocardele tricolore și astfel să fie schimbrate însemnele clasice de pe elicoptere. Ordinul a fost explicit în sensul că peste cocardele tricolore bine cunoscute ca fiind însemnele aviației militare române să fie vopsit un dreptunghi în culorile roșu, galben și albastru. Nu am înțeles logica acestui ordin pe care îl consider bizar. În acele zile elicopterele de la unitatea pe care o conduceam au desfășurat o multitudine de misiuni ordonate fie de gl. Rus, fie de gl. Ionescu. Toate misiunile erau împotriva așa zișilor teroriști....O astfel de misiune a fost ordonată și împotriva așa zișilor teroriști din cimitirul Ghencea. Fără excepție, s-a dovedit că în realitate teroriștii nu au existat".

3. Jurnalul de luptă al Regimentului 64 Parașutisti (dosar nr. 11/P/2014, vol.3- „Jurnale acțiuni de luptă”) menționează „În baza ordinului comandantului aviației militare, ofițerii, subofițerii, militarii, gradații și soldații Regimentului 64 Parașutisti au primit misiunea de a apăra cu orice sacrificiu, chiar din primele momente de la Revoluție sediul Televiziunii Române, Sala Palatului și alte obiective de importanță majoră”.

Inculpatul Rus Iosif a știut că survolul efectuat de elicoptere militare cu alte însemne decât cele cunoscute ca fiind ale Aviației Militare va genera panică la sol, în condițiile în care în București și în împrejurimi erau dispuse numeroase forțe militare eterogene care erau total îndreptățite să considere respectivele elicoptere ca fiind ostile (teroriste) și astfel să se ajungă invitabil la focul fratricid. Este lesne de înțeles că aceste situații au condus la convingerea de nezdruncinat că forțele terorist-securiste dispun de aparate de zbor și le folosesc împotriva MApN și a Poporului Român. Această informație a fost difuzată, în mod repetat, în comunicatele TVR și prin presa centrală.

4. OZU nr. 14 din 22.12.1989 aparținând Regimentului 64 Parașutisti Boteni, demonstrează că inculpatul Rus Iosif a ordonat ca parașutistii acestui regiment să ocupe poziții defensive pe acoperișul TVR și pe clădirile din proximitatea acestei instituții publice. În condițiile în care tot inculpatul Rus Iosif a ordonat ca elicopterele Regimentului 61 Boteni (cu însemne modificate) să efectueze misiuni de luptă anti-teroristă în perimetru TVR, este de înțeles confuzia generală creată. Pe fondul acestei

situării, generată cu intenție de fostul șef al aviației militare, asupra elicopterelor R61 Boteni, de la sol s-a deschis focul fratricid.

5. Probatoriu administrat a relevat că elicopterele comandate de inculpat, având alte însemne decât cele tradiționale, au desfășurat multiple misiuni de luptă, una dintre acestea fiind **bombardarea Cimitirului Ghencea**, unde s-a dezinformat că există teroriști. În realitate, în perimetrul acestui cimitir se aflau dispuse doar forțe ale MApN (inclusiv cele din dispozitivul de pază al sediului MApN) care, aşa cum s-a arătat prin rechizitoriul SPM, au fost angrenate în repetate rânduri în situații de foc fratricid. În aceste condiții, apariția **neanunțată** a unor elicoptere aparent ostile care au bombardat cimitirul, a fost de natură să amplifice la maximum confuzia și psihota în rândurile cadrelor militare, a membrilor gărzilor patriotice și în rândul populației civile (parțial înarmată).

În fața Comisiei Senatoriale, dosar nr. 241/J.I.4 (Stenograma nr. 03 din 21 septembrie 1993), gl. Gușă Ștefan, a fost întrebat de senatorul Gabrielescu Valentin „Cimitirul Ghencea a fost răscolit, s-au scos morții din mormânt, s-a tras cu rachete, cum e cu treaba asta ?”, iar generalul a răspuns: „Cine a dat ordin să se scoată elicopterul acolo a făcut o mare greșală. A fost o greșală, dar să știi că greșeala nu s-a făcut numai în București. (...) Numai de la comandamentul aviației, acesta primind ordin de la ministrul apărării sau de la șeful statului major. Eu nu am dat ordin. Rus trebuie să știe, că era comandantul aviației.”

C. Prin raportare la probatoriu administrat, se concluzionează că tot în noaptea de 22/23.12.1989, inculpatul Rus Iosif a ordonat deplasarea unor trupe aparținând fostului DSS pentru apărarea Aerodromului Boteni, fiind constatătate aceleași conduite infracționale grave ca în cazul trupelor ce au primit ordin de a se deplasa pentru apărarea Aeroportului Internațional Otopeni. Doar inspirația unor cadre militare a făcut ca tragedia survenită la Aeroportul Internațional Otopeni să nu se repete. Relevantă în acest sens este amintita declarație de martor aparținând comandantului Regimentului 61 elicopter Boteni-col.(r) Suciu Ioan.

D. Probatoriu administrat a relevat faptul că în seara zilei de 22 decembrie 1989 (așadar la scurt timp după întâlnirea de la sediul MApN, dintre „grupul Iliescu și factorii de conducere ai ministerului”) a fost dispusă interdicția totală de zbor în spațiul aerian al României. Cu toate acestea, pe perioada interdicției totale de zbor, au fost ordonate misiuni de luptă cu elicopterele militare aparținând bazelor de la Tuzla și Boteni, ordonându-se zborul fără lumini de identificare. Misiunile nu se puteau executa fără aprobarea șefului aviației militare, inculpatul Rus Iosif.

În sprijinul acestei acuzații sunt următoarele:

1. În cuprinsul volumului intitulat „*Eveniment aviatic Boteni*” se regăsesc detaliile incidentului survenit în jurul orelor 23.00 ale zilei de 22 decembrie 1989, când

elicopterul YAR 330 cu numărul de înmatriculare 73, aparținând Regimentului 61 Elicoptere Boteni, a fost doborât de o rachetă sol-aer lansată din apropiere de către o unitate de apărare antiaeriană. Ancheta efectuată a concluzionat că tragerea asupra elicopterului s-a efectuat, probabil, pentru că aeronava a efectuat zborul cu luminile de poziție stinse și astfel a fost confundată cu o aeronavă ostilă.

2. Declarația de martor a pilotului Dumitru Toma militar în cadrul Regimentului 59 Elicoptere Tuzla. (11/P/2014, vol.V – Declarații, f.48-55): „În decembrie 1989 aveam gradul de maior la R59 Elicoptere Tuzla (....) Primele misiuni de zbor au avut loc în noaptea de 22/23 decembrie 1989. În noaptea respectivă am executat trei misiuni. Misiunile au fost executate în formațiuni de câte trei elicoptere, iar eu, având funcția cea mai mare, eram comandantul formațiunilor. Toate cele trei misiuni au avut același scop, respectiv de identificare a eventualelor ținte aeriene semnalate în spațiul aerian al Dobrogei și pentru a contracara eventualele acțiuni de debarcare a unor forțe care veneau din largul Mării Negre. În mod total neobișnuit și chiar neregulamentar dispoziția primită a fost ca misiunea să fie executată fără folosirea luminilor de poziție și la aterizare, fără balizajul pistei. (....) Deși din punctul de comandă ni se semnalau puncte luminoase, nici eu, dar nici colegii mei de formațiune, nu am observat astfel de ținte aeriene.(....) În dimineața zilei de 23 decembrie 1989, la orele 07.00, am primit din nou o misiune asemănătoare pe traseul Tuzla – Platformele de foraj marin din Marea Neagră – Insula Sahalin – cabana Uzlina de lângă localitatea Murghiol, pentru a verifica situația din punct de vedere al protecției platformelor, identificarea eventualelor elicoptere inamice și distrugerea cabanei soților Ceaușescu de la Uzlina, unde fuseseră semnalate elicoptere inamice. Niciuna dintre aceste situații nu s-a confirmat. Platformele erau sigure, iar în zona cabanei nu au fost semnalate nici un fel de aparate de zbor.(....) Doreșc să mai precizez un episod important din timpul acestei misiuni. Unul dintre elicoptere, cel cu numărul 89, a avut probleme tehnice, în sensul că filtrul de combustibil de la unul dintre motoare s-a colmatat. În astfel de situații, procedura prevede că în maximum 10-15 minute trebuie schimbat sau curățat filtrul. Toate cele trei elicoptere am aterizat în perimetru unității de grăniceri de la Sfântul Gheorghe. Situația a fost foarte tensionată deoarece cunoșteam că există un ordin ca toate aparatele de zbor să rămână la sol, iar cele care zboară să fie doborâte. Cu toate acestea, nu au existat probleme cu grănicerii.(....) La întoarcerea din misiune, am solicitat aprobarea de aterizare pe Aeroportul Mihail Kogălniceanu, întrucât nu aveam suficient combustibil pentru a ne reîntoarce la Tuzla. Deși am primit aprobarea de la punctul de comandă, în momentele venirii la aterizare, asupra noastră s-a deschis foc de către toate unitățile ce asigurau paza aeroportului. Au fost lovite elicopterele 82 și 76, dar am reușit să aterizăm. În mod miraculos nu au existat persoane rănite în urma acestui incident. Inclusiv elicopterul cu numărul 89 a aterizat cu bine.(....) În

dimineața de 24 decembrie 1989 , am primit ordin verbal să execut împreună cu elicopterul 89 o misiune în zona Adamclisi, deoarece existau informații că în zonă ar exista un elicopter ostil. Pe timpul executării acestei misiuni, elicopterul cu numărul 89 aflat în spatele meu, s-a prăbușit. Personal, am auzit o explozie puternică, dar nu am vizualizat împrejurările producerii exploziei. Am efectuat recunoașterea în zona de prăbușire și am constatat că nu există supraviețuitori. Muniția de bord începuse să explodeze.(....) La întoarcere am fost înconjurat de personalul aeroportului și, spre surprinderea mea , am fost acuzat că eu aş fi doborât elicopterul. Cu ocazia verificărilor, s-a constatat că nu există elemente de muniție lipsă la elicopterul pilotat de mine."

Declarația scoate în evidență aspecte foarte grave. În primul rând și extrem de grav este că de la vârful Aviației Militare, condusă de **inculpatul Rus Iosif**, s-a ordonat efectuarea unor zboruri militare de noapte, fără folosirea luminilor de poziție, în timp ce era instituită interdicția generală de zbor. Aceste zboruri care nu se puteau efectua fără ordinul comandantului aviației militare au pus în pericol grav viața echipajelor. Pericolul s-a adeverit cu ocazia misiunii din 23 decembrie 1989. Fiind interdicție de zbor și **nefiind asigurate comunicațiile militare**, este evident că trupele de la sol survolate și militarii bateriilor antiaeriene în raza căroră au intrat cele trei elicoptere, au avut toate motivele să le considere ostile și să deschidă focul asupra lor. **Toate acestea sunt efectele inducerii în eroare exercitată la nivel superior**. Nu în ultimul rând, se observă că misiunile ordonate au avut la bază **informații false, diversioniste**.

4. Volumele intitulate „*Catastrofă aviatică 23.12.1989*” probează succesiunea cauzelor și circumstanțelor ce au favorizat doborârea, la 23 decembrie 1989, a elicopterului militar în care se aflau generalii Nuță Constantin și Mihalea Velicu, incident soldat cu decesul tuturor celor din elicopter. Cei doi generali ai MI (au participat la represiunea de la Timișoara) au fost arestați în timp ce se întorceau cu trenul de la Timișoara și introduși sub pază militară la UM 01719 Deva (unitate de geniu). Se desprinde că, în urma ordinului generalului Militar Nicolae (instalat deja în funcția de ministru al apărării de către Iliescu Ion) s-a decis aducerea urgentă la București a celor doi generali, o parte a deplasării (Deva-Sibiu) fiind ordonat să se efectueze cu un elicopter militar, fără folosirea luminilor de identificare, în condiții de întuneric total și de interdicție de zbor. **S-a repetat practic același scenariu ca în cazul zborurilor de la Tuzla și Boteni.** Numitorul comun al acestor misiuni aeriene ce au prezentat numeroase și repetitive încălcări ale regulamentelor militare au fost **șeful aviației militare și factorii decizionali ai MApN** (componenți ai Consiliului Militar Superior, subordonat CFSN) Cert este că, în jurul orelor 19.45 ale zilei de 23 decembrie 1989, ajungând deasupra UM 01496 Blandiana, elicopterul a fost doborât de militarii acestei unități (depozit de muniție), în ceea ce a reprezentat **un alt caz de foc fratricid**.

Prin raportare la cele mai sus expuse, se desprinde concluzia conform căreia, începând cu seara zilei de 22.12.1989, în mod sistematic și în deplină cunoștință de cauză, inculpatul Rus Iosif (împreună cu ceilalți factori decidenți ai MApN, toți compoñenți ai Consiliului Militar Superior) a avut conduite infracțional-diversioniste, cu consecințele tragice ante-descrise, menținerea și amplificarea psihozei generalizate instaurată de inculpații Iliescu și Voiculescu.

Pentru activitatea infracțională desfășurată, începând cu data de 22 decembrie 1989, inculpatul Rus Iosif a fost recompensat de inculpatul civil Iliescu Ion, în calitate de președinte al CFSN, fiind înaintat în gradul de general de divizie aeriană (cu 2 stele), prin Decretul nr. 28/1989 din 30 decembrie 1989.

Inculpatul Rus Iosif a fost trecut în rezervă, de președintele Emil Constantinescu, prin Decretul nr. 502/1997 din 24 septembrie 1997.

General de divizie aeriană în retragere Rus Iosif Rus a fost înaintat în gradul de general-comandor (cu 3 stele), de președintele Emil Constantinescu, prin Decretul nr. 506 din 30 noiembrie 2000 și, ulterior, în gradul de general cu 4 stele în retragere, inculpatul Ion Iliescu, în calitate de președinte al României, prin Decretul nr. 1053/2004 din 07 decembrie 2004.

În perioada 1998-2000, inculpatul gl. (rtr) Rus Iosif și-a desfășurat activitatea. În calitate de expert parlamentar, în cadrul Comisiei pentru Apărare, Ordine Publică și Siguranță Națională din Camera Deputaților iar, începând cu 01.02.2001 a fost numit consilier al ministrului apărării naționale.

Conduita infracțională a inculpatului Rus Iosif, în intervalul 22-30 decembrie 1989, descrisă anterior, întrunește elementele constitutive ale infr. prev. de art. 439 lit. a, g. i. k C.pen.(încadrare juridică reținută în mod unitar prin ordonanțele nr. 11/P/2014 din 01.11.2016, 19.02.2018, 18.12.2018 și actul de sesizare a instanței) a avut ca rezultat aceleași victime menționate în cazul inculpațiilor civili Iliescu Ion și Voiculescu Voican Gelu respectiv *decesul a 851 de persoane, vătămarea integrității fizice și psihice a 2156 de persoane, reținerea, în mod nelegal, a 487 de persoane și supunerea unui număr de 170 de persoane la tratamente inumane cauzatoare de suferințe psihice mari* (neconcordanță reținută de instanță între încadrarea juridică din dispozitiv și mențiunile de filă 379, unde sunt indicate numai literele a, g ale art. 439 C.p. reprezentă o eroare materială având în vedere că la aceeași filă starea de fapt descrisă se referă la toate ipotezele lit. a, g, i, k, care se regăsesc la secțiunea "În drept" și în dispozitiv).

Victimele, respectiv succesorii acestora, rezultate în urma conduitei infracționale a inculpatului Rus Iosif sunt ante-menționate în secțiunea referitoare la inculpații civili Iliescu Ion și Voiculescu Voican Gelu .

PRO

Între acțiunile inculpaților civili Iliescu Ion și Voiculescu Gelu-Voican, respectiv ale inculpatului gl. (rtr.) Rus Iosif și vătămările produse, în perioada 22.12.1989-30.12.1989, în contextul Revoluției Române, există legătură de cauzalitate, care rezultă din modul de săvârșire a faptelor (*ex.re*), așa cum au fost expuse anterior.

Statul Curții Penale Internaționale, adoptat la Roma la data de 17 iulie 1998 și ratificat de România prin Legea nr. 111/2002, prevede în disp. art. 25 faptul că răspunderea penală individuală pentru crime impotriva umanității este activată dacă o persoană „... ordonă, solicită sau încurajează comiterea unei asemenea crime... își aduce ajutorul, concursul sau orice altă formă de asistență la comiterea acestei crime.... contribuie în orice alt mod la comiterea unei asemenea crime.”

De asemenea, disp. art. 28 din Statut, cu denumirea marginală „Răspunderea șefilor militari și a altor superiori ierarhici” prevăd că: „Un șef militar sau o persoană care deținea efectiv funcția de șef militar, răspunde penal pentru crimele comise de forțele plasate sub comanda și controlul său efectiv sau sub autoritatea și controlul său efectiv, dacă nu a exercitat controlul care se cuvenea asupra forțelor în cazurile în care acest șef militar sau această persoană știa ori ar fi trebuit să știe că aceste forțe comiteau crime, sau superiorul ierarhic nu a luat toate măsurile necesare și rezonabile care erau în puterea sa pentru a împiedica executarea.”

Probatorul administrat în cauză a relevat faptul că activitatea infracțională a inculpaților în cauză, desfășurată în contextul Revoluției Române începând cu data de 22 decembrie 1989, a vizat nu numai generarea și amplificare psihozei securist-teroriste, prin instaurarea unui climat de totală neîncredere și suspiciune atât în rândul populației civile cât și al forțelor de ordine, de natură a pune în pericol viața, integritatea fizică sau psihică precum și dreptul la libertate al cetățenilor români, ci și realizarea unor diversiuni care să confirme dezinformările care au stat la baza generării și amplificării psihozei securist-teroriste.

Inculpații civili Iliescu Ion și Voiculescu Gelu-Voican au acționat atât pentru generarea și amplificare psihozei securist-teroriste, cât și pentru realizarea diversiunii necesare menținerii și consolidării puterii politice și militare preluate în data de 22 decembrie 1989. Prin reactivarea unor generali și schimbările realizate la vârful ierarhiei militare s-au implicat în activitatea militară, au determinat și au avut cunoștință de conducele infracționale ale factorilor militari de decizie din cadrul Consiliului Militar Superior, aflați în directă lor subordine. Deși aveau autoritatea și puterea politică de control necesară, inculpații civili, menționați anterior, nu au intervenit pentru a stopa conducede infracțională a factorilor de decizie militară, inclusiv a inculpatului gl. (rtr.) Rus Iosif.

Cei trei inculpați s-au regăsit în timpul Revoluției din decembrie 1989 în situațiile prevăzute de Statut („...aduce ajutorul, concursul sau orice altă formă de asistență la comiterea acestei crime.... contribuie în orice alt mod la comiterea unei asemenea crime.... Un șef militar sau o persoană care detinea efectiv funcția de șef militar, răspunde penal pentru crimele comise de forțele plasate sub comanda și controlul său efectiv sau sub autoritatea și controlul său efectiv, dacă nu a exercitat controlul care se cuvenea asupra forțelor în cazurile în care acest șef militar sau această persoană știa ori ar fi trebuit să știe că aceste forțe comiteau crime, sau superiorul ierarhic nu a luat toate măsurile necesare și rezonabile care erau în puterea sa pentru a împiedica executare

*

Focul fratricid, generat de ampla inducere în eroare, reprezintă cauza tragediilor survenite începând cu seara zilei de 22 decembrie 1989. Probatorul administrat în cauză relevă fără dubii această realitate. Militarii români (indiferent de structura militară de care aparțineau) și cetățenii țării (în parte înarmați), cu toții având același interes legitim (victoria Revoluției), au fost grav manipulați de factorii decizionali politico-militari și au luat parte la focul fratricid generalizat.

Analiza loială a probelor precizate la litera C - „Mijloacele de Probă”- a actului de sesizare (fără probele anulate prin Încheierea ICCJ din data de 09.10.2020, pron. în dos. 1045/1/2019/a1) demonstrează temeinicia concluziei.

*

La rândul lor, factorii decizionali din Ministerul Apărării Naționale, inclusiv general (rtr) Rus Iosif, deși cunoșteau realitatea factuală începând cu ziua de 22 decembrie 1989, s-au plasat sub autoritatea grupului reprezentat de inculpatul civil Iliescu Ion și, în calitate de membri ai nou-constituitului Consiliu Militar Superior, au contribuind la menținerea și amplificarea stării de panică și nesiguranță, generată de psihoză securist-teroristă, printr-o amplă activitate de diversiune terestră și radio-electronică, menită să confirme dezinformările noii structuri care preluase puterea politică în stat.

Rezultă astfel, fără nici un dubiu, că inculpații civili Iliescu Ion și Voiculescu Gelu-Voican, respectiv inculpatul general (Rtr) Rus Iosif, au avut reprezentarea faptului că modalitățile la care au apelat pentru preluarea, menținerea și consolidarea puterii politice în stat, respectiv asigurarea impunității pentru întreaga lor activitate infrațională desfășurată în decembrie 1989, în contextul Revoluției Române, erau apte să aibă drept rezultat, urmărit sau doar acceptat, producerea a numeroase victime în

rândul populației civile dar și al militarilor, atât în mun. București cât și la nivelul întregii țări.

În considerarea tuturor celor anteprecizate, vinovăția inculpaților în raport cu săvârșirea infracțiunii de *crimă împotriva umanității* este în mod legal și intemeiat reținută prin *rechizitoriu SPM nr. 11/P/2014* emis la data de 05.04.2019.

Analiza texului art.439 Cp relevă că subiectul pasiv al infracțiunii de crimă împotriva umanității este colectiv. Trimiterea din text la noțiunea de „populație” are scopul de a sugera dimensiunea colectivă a subiectului pasiv. Modalitățile normative de săvârșire a infracțiunii sunt inclusiv *uciderea unor persoane, vătămarea integrității fizice a unor persoane, privarea gravă de libertate și fapte cauzatoare de suferințe mari ale integrității psihice*. Conform textului, victimele trebuie să fie cel puțin două.

Mai mult, literatura de specialitate („*Noul cod penal – Partea specială – Analize, explicații, comentarii*”, Ed. Universul Juridic, 2014, pagina 866), stipulează că și **un singur omor** poate atrage incidența textului de incriminare, atâtă vreme cât acesta a rezultat ca **urmare a unui atac generalizat ori sistematic**. Argumentul este valabil și pentru celelalte modalități normative ale infracțiunii.

Pe cale de consecință, ori de câte ori se probează existența unor conduite de acest gen, pentru a exista latura obiectivă a înfr. prev. de art. 439 C.p. este suficient să fie vătămate cel puțin două persoane sau, conform opiniei menționată mai sus, chiar și o singură persoană.

Analiza cazuistică internațională cu privire la *crimele împotriva umanității* relevă că de multe ori numărul deceselor, rănirilor sau a altor vătămări nu este cu acuratețe maximă stabilit prin anchetele ulterioare efectuate. În acest sens sunt, spre exemplu, acuzațiile formulate prin *procesul de la Nürnberg* sau acuzațiile formulate împotriva fostului președinte iugoslav *Slobodan Milosevic*. Conjuncturile complexe și atipice, specificul acestor infracțiuni deosebit de grave, fac de cele mai multe ori imposibilă aflarea numărului exact al victimelor „*atacului generalizat*”. Tocmai de aceea, cerința legislației în domeniul este ca efectele atacului să fie cele mai sus menționate.

Este important de menționat că aflarea Adevărului reprezintă scopul suprem al actului de justiție. Adevărul privind *Revoluția Română din decembrie 1989* este un deziderat de maximă importanță pentru societatea românească și poate fi atins doar prin înfăptuirea actului de justiție.

În concluzie, apreciem că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă și există probele necesare și legal administrative, astfel încât, în raport de prezentele precizări, ne menținem dispoziția de trimitere în judecată a inculpaților:

- Iliescu Ion, fost președinte al României, născut la 03.03.1930, în mun. Oltenița, jud. Călărași, cetățean român, căsătorit, studii superioare, fără antecedente penale, posesor al CI seria II. nr. 000001, cu domiciliul în București, str. Moliere, nr. 3-5, ap. 1, Sector 1, CNP 1300303400201, cu privire la săvârșirea *infracțiunii contra umanității*, prevăzută și pedepsită de art. 439 al.1 lit. a, g, i, k C.p. cu aplicarea art. 5 C.p.;

- Voiculescu Gelu-Voican, fost viceprim-ministru al Guvernului României, născut la data de 09.02.1941, cetățean român, studii superioare, domiciliat în București, str. Pictor Barbu Iscovescu, nr. 25, sector 1, CNP: 1410208400257, CI seria RR nr. 170198, cu privire la săvârșirea *infracțiunii contra umanității*, prevăzută și pedepsită de art. 439 al.1 lit. a, g, i, k C.p. cu aplicarea art. 5 C.p.,

și

- general (Rtr) Rus Iosif, fost comandant al Aviației Militare, născut la data de 1.02.1936 în com. Șinca Veche, jud. Brașov, cetățean român, cu domiciliul în București, str. Traian, nr. 2, bl. F1, sc.1, et. 3, ap. 9, sector 3, CNP 1360201400615, CI seria RR nr. 281959, cu privire la săvârșirea *infracțiunii contra umanității*, prevăzută și pedepsită de art. 439 al.1 lit. a, g, i, k C.p. cu aplicarea art. 5 C.p.

Prezentele precizări, în patru exemplare (pentru instanță și cei trei inculpați), vor fi înaintate Înaltei Curți de Casată și Justiție – dos. 1045/1/2019.

